

جزوه تئوری موسیقی

و

آموزش گیتار

تھیہ و تنظیم: یاسین رحمانی

Guitar Learning

PRODUCED BY:

YASIN RAHMANI

بسمه تعالیٰ

دوستداران موسیقی و گیتار؛

با سلام و خسته نباشد

این جزوی که در پیش رو دارید مدت ۸ ماه روی آن کار شده است و سعی کرده ام تا جائی که ممکن است بی عیب و نقص باشد. به هر حال باز هم خالی از عیب نیست و همچنین پوزش می طلبم از اساتید گیتار که این جزو را می خوانند و اگر مشکلی در جزو مشاهده کردند می توانند به من ایمیل بزنند و اشتباهات را گوشزد کنند و با من کمال میل پذیرا هستم.

مطلوب را از کتابهای معتر آموزش گیتار و موسیقی ایران و جهان جمع آوری و دسته بندی کرده ام و به صورت رایگان در اختیار شما می گذارم تا شاید کمکی برای گسترش فرهنگ گیتار و موسیقی در ایران عزیزمان کرده باشم. و نیز انتظار دارم شما هم کپی این جزو را در اختیار دوستانتان قرار دهید تا دوستداران گیتار بتوانند این ساز زیبا را حداقل تا حد متوسط بنوازنند. و الباقی راه را با کمک مطالب گفته شده ادامه دهند.

با امید توفیق الهی

یاسین رحمانی

بسم الله تعالى

تئوری مقدماتی موسیقی؛

صوت :

آنچه را که انسان به کمک حس شنوایی خود می شنود صوت نام دارد : فرکانسی بین ۲۰ تا ۲۰۰۰۰ هرتز ، صوت نتیجه ارتعاش جسم مادی است یعنی هرگاه یک جسم مادی با سرعتی کم یا زیاد به ارتعاش درآید از آن صوت حاصل میشود هر چه رفت و آمد های جسم مادی منظم تر باشد صدای صوت حاصله به صورت موسیقیایی نزدیکتر خواهد بود به عبارت دیگر بسامد یا حرکت رفت و آمدی آن قابل ثبت یا شمارش باشد و صوت حاصل از آن موسیقیایی باشد ، پس به طور کلی صوتی که درای ارتعاشات منظم هستند موزیکال و اصواتی که دارای ارتعاش منظم نیستند غیر موزیکال هستند .

یک صوت در ارای مشخصات زیر است:

۱- زیر و بمی

۲- دیرند یا کشش

۳- شدت یا دینامیسم

۴- طنین یا رنگ

زیر و بمی یا ارتفاع صوت

صداهای موسیقیایی میتوانند در سطوح مختلف زیر و بمی حاصل شوند چنانکه صدای مردان از صدای زنها کلفت تر است هر چه ارتعاش صوت کند تر باشد صوت حاصله از آن بمتراست ، و به طور کلی هرچه طول سیمهای یک ساز کوتاهتر باشد صدای آن زیرتر و هر چه بلند تر باشد بمتراست خواهد بود و هر چه سیمهای نازکتر باشد صوت زیرتر و هر چه کلفت تر باشند صوت بمتراست خواهد بود، در لوله های صوتی هر چه اندازه لوله ها بلندتر باشد صدای حاصل از آن بمتراست

هر چه کوتاهتر باشند صدای آنها زیر تر است. در کل هر کدام از این شرایط میتواند بر ارتفاع یا زیر و بمی صوت حاصل موثر باشد.

دیرند (کشش):

کشش یعنی زمانی که هر صوت موسیقیایی ادامه میابد ، یک قطعه موسیقی از صوت‌هایی تشکیل شده است که ارزش‌های متفاوت زمانی دارند و این ارزش‌های زمانی را کشش هر صوت می نامند.

شدت یا دینامیسم :

صوت موسیقی ممکن است نسبت به یکدیگر ضعیف تر یا قوی تر باشد. در این باره میتوان گفت هر چه دامنه ارتعاش یعنی میدان حرکت رفت و آمدی لرزش جسم، وسیعتر باشد صوت ، قویتر و هرچه دامنه ارتعاش کوتاهتر باشد صوت ضعیفتر خواهد بود .

طنین یا رنگ:

آخرین خصوصیتی که در فیزیک صوت بررسی میکنیم طنین یک صوت است ، طنین یا رنگ هر صوت با دیگری متفاوت است در واقع به خاطر رنگ هر ساز است که ما به سازی علاقه مند میشویم و از سازهای دیگر آنرا تمیز میدهیم، طنین در واقع ترکیبی است از طول موجها با شدت های گوناگون و این اصوات فرعی هستند که رنگ ساز را بوجود میاورند.

موسیقی :

تعریفی ساده از موزیک؛ موزیک یعنی مجموعه ای از سر و صدا های تنظیم شده ی پیشرفته.

پیدایش موزیک و آلات آن:

انسان های اولیه با تولید صدای مختلف به وسیله حنجره ای خود قطعات دیگر را اجرا می کردند. بعد ها با ضربه زدن به شیی و بعدها با ضربه زدن شیی به شیی دیگر. با فوت کردن در اسکلت جمجمه ای حیوانی صدای عجیب غریب از آن تولید می شد، با سوراخ کردن استخوان های کلفت تر صدا های بیشتری از آن تولید می کردند. انسان ها با کشیدن کمان

و وسایلی امثالهم به فکر ساختن سازهای سیمی با الیاف، روده‌ی حیوانات و بعد‌ها سیم‌های فلزی افتادند. در این جا ثابت می‌شود که ترتیب پیدایش سازها، کوبه‌ای، بادی و سیمی می‌باشد.

پیدایش کلمه‌ی موزیک:

Muse از کلمه‌ی یونانی μουσική (muse) می‌آید. در اساطیر یونانی «آپولو» نام خدای موسیقی و هنرهای زیباست، و نام نه فرشته‌ای هست که همراه او در کوه «پارناس» به سر می‌برند و هر یک در فنی از آواز و نوازنده‌گی مهارت دارند.

پیدایش نُت:

الفبای موسیقی را که دارای ۱۲ حرف (۷ حرف اصلی و ۵ حرف فرعی) هست «نُت» می‌گویند. «گلیسا» نام راهبیست ایتالیایی، که نخستین بار نت را اختراع کرد، در سال ۹۳۰ میلادی «نوما» تقسیم بندی اصوات و بعدها «کباد» خطوط نت و خواندن آن را به وجود آورد و در سال ۱۴۸۰ میلادی سن جان خطوط را تکمیل کرد. دقیقاً در دوره‌ی رنسانس که برده پر تحرکی در زمینه‌ی موسیقی اروپا بود.

تن (Tone): صدایی را که دارای ارتعاشات منظم و خوشایند هستند صدای موسیقی یا تن می‌گویند. تن‌ها سر و صدا نیستند بلکه اصواتی خوشایند برای گوش ما هستند. مهمترین ویژگی تن‌ها زیرو بم بودن آن است.

تقسیم بندی اصوات موسیقی : کلیه اصوات موسیقی‌ای (صدای خوشایند) را به هفت نوع فرکانس صوتی (نت) تقسیم کرده‌اند که پایه و اساس موسیقی را تشکیل می‌دهند. این هفت نت به قرار زیر هستند:

سی	لا	سل	فا	می	ر	دو	فارسی
SI	LA	SOL	FA	MI	RE	DO	فرانسوی
B	A	G	F	E	D	C	انگلیسی

تذکر : در متدهای بین‌المللی از اختصار انگلیسی جهت تدریس استفاده می‌شود.

سرعت ارتعاش: هر چه سرعت ارتعاش بیشتر باشد صدا زیر تر و هر چه سرعت ارتعاش کندتر باشد صدای بم حاصل می شود. مثلاً اگر سیم ششم و همچنین سیم اول گیتار ضربه بزنید سیم ششم که ضخیم ترین سیم گیتار است لرزش کندتر و صدای بم تر از سیم اول که نازکترین سیم گیتار است دارد. اگر به وسیله گذاشتن انگشت بر روی سیم طول آن را کوتاه کنیم لرزشی سریع تر و صدای زیر تر به دست می آید.

وسعت صویقی: فاصله میان بم ترین و زیرترین صدای هایی که یک آوازخوان یا ساز می تواند اجرا کند، وسعت صویقی نامیده می شود.

همراهی (Accompaniment): تمام قسمت هایی از موسیقی است که وقتی یک ساز یا خواننده در حال اجرای ملودی است، سایر سازها اجرا می کنند.

ملودی (Melody): اگر ساده نگاه کنیم به هنگام شنیدن یک آهنگ آن چیزی که در ذهن یک فرد معمولی به خاطر می ماند و می تواند آنرا زمزمه کند ملودی نامیده می شود. ملودی در واقع حرکت افقی نتها در طول زمان است. تشخیص ملودی آسان تر از تعریف آن است، با این همه، ملودی سرشی ویژه دارد و حضور آن در موسیقی تمام دوران ها و ملتها دیده می شود.

ملودی زنجیره ای از صدای های جداگانه و پیاپی است که در مجموع کلیتی در خور تشخیص را می سازند. ملودی آغاز شده، پیش می رود و پایان می یابد و دارای جهت، شکل و پیوستگی است. حرکت بالارونده و پایین رونده صدای های زیر و بم ملودی، حسی از تنفس و آسودگی، انتظار رسیدن را در بر دارد و این همان منحنی یا خط ملودیک است.

حرکت ملودی با فاصله های کوچک که فاصله پیوسته (step) نامیده می شوند یا با فاصله هایی بزرگتر که فاصله گسسته (leap) نام دارند صورت میگیرد. فاصله پیوسته، فاصله میان هر دو نت پیاپی در گام آشنای دو، ر، می ... است فاصله میان دو تا ر، ر تا می و ...) فاصله ای که بزرگتر از فاصله پیوسته باشد به عنوان فاصله گسسته شناخته می شود برای نمونه فاصله میان دو تا می). بسیاری از ملودی ها از تکه های کوچکتری به نام عبارت (phrase) ساخته شده اند. این تکه ممکن است نتها یی با زیر و بم و الگوهای ریتمیک مشابه داشته باشند که این تشابه به یکپارچگی و انسجام

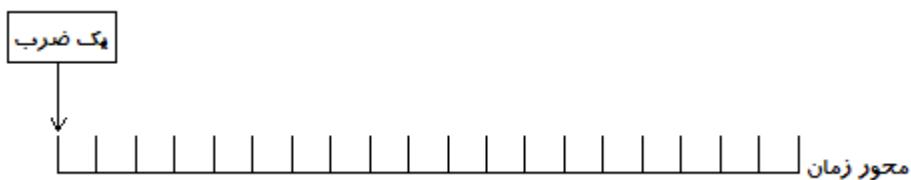
ملودی کمک میکند. از سوی دیگر عبارتهای متضاد میتوانند سبب تنوع در سیر ملودی شوند. عبارت‌ها اغلب به صورت جفت‌های متقارن نمود می‌یابند، که صداهایش حرکتی پایین رونده دارند. قسمتی از عبارت دوم می‌تواند تکرار عبارت اول بوده اما پایانی قاطع‌تر داشته باشد، پایانی که ملودی را به سرانجام و سکون می‌رساند. چنین نقطه سکونی را در پایان یک عبارت، **کادانس (cadence)** یا **فروود (fugue)** می‌نامند.

بداهه نوازی (Improvisation): به خلق ملودی در لحظه اجرا بداهه نوازی می‌گویند.

تریاد (triad): در موسیقی آکوردهای مختلفی داریم. مانند چهارصدایی، پنج‌صدایی و... به ساده‌ترین نوع آکورد (دو صدایی) تریاد می‌گویند. که اولین نت گام، نت پایه این آکورد نیز است.

ریتم: جوهر حیاتی موسیقی ریتم است. در عامترین معنا، سیلان منظم موسیقی در زمان است. ریتم یک ملودی، در حقیقت شخصیت آن است.

ضرب (beat): هنگام دست زدن یا پا کوییدن با موسیقی، به ضرب‌های آن واکنش نشان می‌دهید. ضرب تپش منظم و تکرار شونده‌ای است که موسیقی را به واحدهای برابر تقسیم می‌کند. ضرب‌ها پس زمینه‌ای را می‌سازند که آهنگساز نت‌هایی با کشش‌های زمانی گوناگون را بر آن قرار می‌دهد. ضرب‌ها واحدهای زمانی بنیادی هستند که کشش تمام نتها بر مبنای آنها سنجیده می‌شود. نتها از نظر زمانی می‌توانند به اندازه بخشی از نصف یک ضرب، یک ضرب کامل یا بیش از یک ضرب تداوم یابند. ضربها را می‌توان با نشانه‌هایی متوالی و منظم بر محور زمان نشان داد. به شکل زیر دقت کنید:

وزن (meter): هنگامی که یک نغمه یا ملودی را می خوانیم، برخی ضربه ها قوی تر یا موکد تر ادا می شوند. در

موسیقی الگوئی تکرار شونده را می یابیم که از یک ضرب قوی و سپس از یک یا چند ضرب ضعیفتر تشکیل شده است.

سازمان ضرب ها را در قالب گرهایی منظم وزن می نامند. چنین گروهی که تعداد ثابتی از ضرب ها را در خود جا داده

است، میزان نامیده می شود. بسته به تعداد ضرب های هر میزان، چندین نوع وزن وجود دارد.

وقتی یک میزان دارای دو ضرب باشد، وزن آن دو ضربی است؛ این وزن به صورت ۱-۲، ۱-۲، ... شمرده

شده و در آن ضربهای اول موکدتر هستند. الگویی که دارای سه ضرب در هر میزان است، به عنوان وزن سه ضربی

شناخته شده و به این ترتیب شمرده می شود: ۱-۲-۳، ۱-۲-۳، ... تمام والسها وزن سه تایی دارند.

یک الگوی مهم دیگر وزن چهارتایی است که هر میزان آن چهار ضرب را در خود جای می دهد. در این وزن نیز ضرب

پایین قویترین ضرب است اما ضرب موکد دیگری هم وجود دارد که ضرب سوم است، ضرب سوم از ضربهای دوم و

چهارم قویتر و از ضرب اول ضعیف تر است: ۱-۲-۳-۴، ۱-۲-۳-۴، ...

وزن شش تائی شامل شش ضربه به نسبت کوتاه و سریع در هر میزان است. ضرب اول(ضرب پایین) قویترین ضرب و

ضرب چهارم در میان دیگر ضربهای موکد تر است: ۱-۲-۳-۴-۵-۶

با توجه به وزن هایی که در بالا توضیح دادیم می توانیم وزنهایی دیگری هم از ترکیب این وزن ها بسازیم. مانند وزن پنج

ضربی که از یک وزن دو ضربی + یک وزن سه ضربی بوجود می آید. ۱-۲-۳-۱-۲

بافت موسیقیایی (Musical texture)

طی قطعه موسیقی زمانی ممکن است ملودی بدون همراهی، گاهی چندین ملودی همزمان یا ملودی با آکوردهای

همراهی کننده شنیده می شود. برای توصیف این موارد گوناگون، اصطلاح بافت موسیقیایی به کار می رود. اصطلاحی که

به تعداد لایه های صوتی همزمان، به نوع آنها (ملودی یا هارمونی) و به چگونگی ارتباط آنها با یکدیگر اشاره دارد.

انواع بافتهای موسیقیایی:

۱- **بافت مونوفونیک:** یک خط ملودی تنها و بدون همراهی، بافتی مونوفونیک به معنای تک صدایی دارد. اگر

شما خود به تنها یک آواز بخوانید، آواز شما نوعی بافت مونوفونیکی خواهد بود. اجرای همزمان یک خط

ملودی توسط چند ساز یا آوازه خوان نیز بافت مونوفونیک حجمی تر و غنی تری را خواهد ساخت.

۲-**بافت پلی فونیک:** اجرای همزمان دو یا چند خط ملودیک که اهمیت و جذابیت کم و بیش یکسانی را داشته

باشند را بافت پلی فونیک یا چند صدایی می گویند. که به این نوع بافت **کتروپوآن** نیز گفته می شود.

۳- **بافت هوموفونیک:** هنگامی که یک ملودی اصلی با آکوردهایی همراهی می شود بافت هوموفونیک بوجود

می آید. که در اکثر سبکهای موسیقی از این نوع بافت استفاده می شود.

اکتاو (Octave): دیدیم که تعدادی از تن های متفاوت از لحاظ زیر و بمی اسامی یکسانی دارند. اگر یک تن را مبنای قرار داده و از آن شروع کرده و تن های دیگر را به ترتیب بنویسیم هشتمنی تن از لحاظ نام با تن اول یکی است. به طور

مثال اگر نت دو را به ترتیب شروع به حرکت کنیم هشتمنی نت نیز به نام دو می باشد اما صدای آن دارای کیفیت

موسیقیایی مشابه با صدای نت اولی ولی زیر تر است که به آن اکتاو اولین نت می گوییم (می گوییم تن دوم همانم با تن

اول ولی به اندازه یک اکتاو زیر تر است). حال اگر هشتمنی نت را شماره ۱ بنامیم و ادامه دهیم رشته دیگری از نت

بدست می آید که همگی اکتاوهای رشته نت های قبلی می باشند و اگر این کار را همین طور ادامه دهیم اکتاوهای

چندی در موسیقی به دست می آوریم. وسعت تن ها در موسیقی حدود ۹ اکتاو و در گیتار کمی کمتر از ۴ اکتاو میباشد.

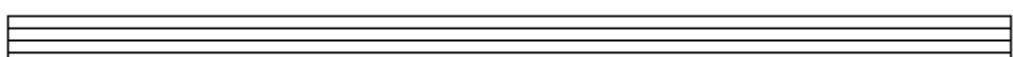
وسعت صدای کسی که تعلیم آواز ندیده است به طور معمول میان ۱ تا ۲ اکتاو و وسعت صوتی پیانو بیش از هفت اکتاو

است. هنگامی که دو آوازه خوان زن و مرد یک ملودی را با هم میخوانند، اغلب آنها را به فاصله یک آکتاو از یکدیگر

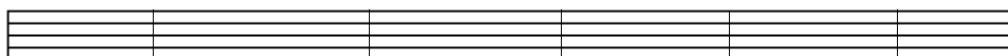
اجرا میکنند.

خطوط حامل: پنج خطی هستند موازی و به یک فاصله که تنها رو یا بین آنها نوشته می شوند. ترتیب خطوط حامل از

پایین به بالا می باشد. در خطوط حامل هرچه به سمت بالا بیائیم صدا زیرتر می شود.

میزان: هر جمله موسیقی از لحاظ زمان به قسمت های مساوی تقسیم می شود که هر یک از آنها را میزان و خط قائمی که آنها را از یکدیگر مشخص می کند خط میزان گویند.

شکل نتها و نام شکل نتها :

شکل نتها	●	♩	●	♩	●	♩	●
نام فارسی	گرد	سفید	سیاه	چنگ	دو لا چنگ	سه لا چنگ	چها لا چنگ
نام انگلیسی	Whole note	Half note	Quarter note	Eight note	Sixteen note	thirty second note	`sixty fourth note

تذکر : در نام گذاری نتها به شیوه ایرانی بیشتر به شکل نتها توجه شده ولی در نام گذاری انگلیسی نسبت زمانی نتها مدنظر بوده است.

قرارداد زیبا نویسی نت ها :

اگر نتی در نتهای دسته دار (غیراز نت گرد) روی خط سوم یا بالا تر از آن نوشته شود دسته آن معمولاً به سمت پایین خواهد بود و اگر پایین تر از خط سوم نوشته شود دسته آن معمولاً به سمت بالا خواهد بود.

چند قانون در نت نویسی :

- توالی نت ها همیشه ادامه دارد .
- نتهای دوره های بعدی صدایشان زیر تر از دوره قبلی است.

- در حامل هم هر چقدر از پایین حامل به سمت بالا برویم صداها زیرتر می شود.

کلید در موسیقی :

کلید علامتی است که سمت چپ حامل قرار دارد و نام و موقعیت صدای نت ها را تعیین می کند. کلیدهایی که در

موسیقی به کار می روند عبارتند از: کلیدسل، کلید دو، کلید فا.

کلید دو	کلید فا	کلید سل

کلید سل : برای سازهایی که صدایی نسبتاً زیر دارند به کار می‌روند مثل: ارگ، فلوت، دست راست پیانو، آکاردئون،

ویولن، سنتور، بانجو، سیtar، گیtar ملودر و

کلید فا : کلید فا برای صدای باس مردانه مثل گیtar باس، دست چپ پیانو و ... کاربرد دارد.

کلید دو : قدیمی ترین کلید موسیقی کلید دو است که ممکن است روی ۴ خط حامل کشیده شود و انواع آن بر حسب

جایگاه عبارتند از :

۱. کلید سوپرانو - صدای زیر زنان (روی خط اول)

۲. کلید متزو سوپرانو - (روی خط دوم)

۳. کلید آلتو - صدای بم زنان (روی خط سوم)

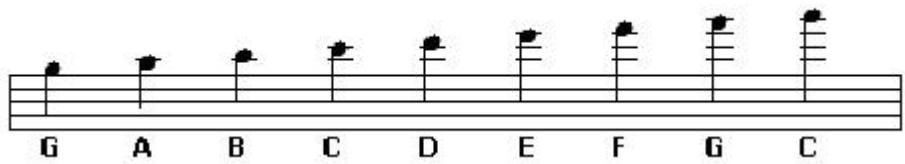
۴. کلید تenor - صدای زیر مردان (روی خط چهارم)

توجه : بدون وجود کلید قطعه موسیقی هیچ ارزش و مفهومی ندارد.

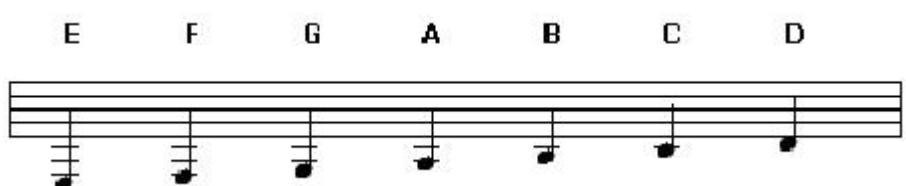
خطوط کمکی (فرضی یا اضافه): برای نشان دادن نتهای بیشتر در بالا یا پایین حامل از خطوط کمکی استفاده

می شود. هر یک از خطوط کمکی در واقع یک خط حامل فرضی دیگر را ایجاد می‌کنند.

نهای بالای خطوط حامل با استفاده از خطوط کمکی :

نهای پایین خطوط حامل با استفاده از خطوط کمکی :

زمان :

واحد زمان در موسیقی ۱ است. حال این ۱ ممکن است ۱ ثانیه ، ۲ ثانیه ، نیم ثانیه یا ... باشد. در حالت کلی یک حرکت رفت و برگشت پا با یک شمارش واحد زمان (ضرب) اطلاق میشود.

زمانها نسبت به نت گرد سنجیده می شوند ، طبق جدول زیر :

نام نت	شكل نت	نسبت زمان
گرد	○	۱
سفید	♩	۲
سیاه	♪	۴
چنگ	♫	۸
دو لا چنگ	♪♫	۱۶

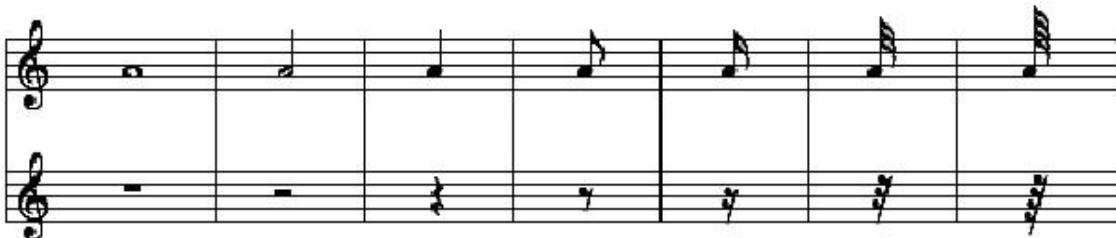
سه لا چنگ		۳۲
چهار لا چنگ		۶۴

نتیجه: رفته رفته که از نت گرد به سمت نت چهار لا چنگ می رویم مدت زمان کشش نت کاهش می یابد و نوازنده‌گی مشکلتر می شود.

تذکر: دقت کنید اگر سمت راست نت، نقطه‌ای قرار گیرد نصف ارزش زمانی آن نت به خودش اضافه می شود.

سکوت: در طی یک اجرا گاه لازم می شود که موسیقی لحظه‌ای ساکت شود یا به عبارتی در آن لحظه سکوت برقرار شود.

علایم سکوت به ترتیب زیر است :

: توجه

- سکوت گرد زیر خط چهارم ولی سکوت سفید بالای خط سوم قرار می‌گیرد.
- اگر سمت راست سکوت نقطه‌ای قرار گیرد نصف ارزش زمانی آن به خودش اضافه می‌شود.

شاهین: در نت نویسی برای زیبایی نتهای چنگ را توسط شاهین به هم مرتبط می کند.

فرت (Fret): به میله‌های فلزی روی دسته‌های گیتار فرت می گویند.

علامتهای تغییر دهنده:

۱- # (دیز): این علامت در کنار هر نتی باید، آن نت در نیم پرده (هر فرت در گیتار نیم پرده است) زیرتر اجرا میشود.

۲- b (بمل): این علامت در کنار هر نتی باید، آن نت در نیم پرده بم تر اجرا می شود.

۳- (بکار): اثر دیز و بمل را خنثی می کند.

علامتهای تغییر دهنده اصلی: به دیز و بملهایی که در ابتدای قطعه بعد کلید سل قرار میگرند را علامتهای تغییر دهنده اصلی مینامند.

برای مثال شکل بالا که نتهای دو و فا تا آخر قطعه باید نیم پرده بالاتر (یعنی فادیز) اجرا شوند مگر اینکه علامت بکار باید که در این صورت اثر دیز یا بمل تا پایان میزان جاری خنثی می شود.

انواع نیم پرده:

۱- **نیم پرده دیاتونیک:** همواره میان دو نت غیر همنام و البته پیاپی جای میگیرد. یک یا هر دو نت تشکیل دهنده نیم پرده دیاتونیک می توانند با یا بدون علامتهای تغییر دهنده باشند.

۲- **نیم پرده کروماتیک:** همیشه میان دو نت همنام قرار میگیرد. این نیم پرده همواره میان یک نت و همان نت دیز یا بمل شده، بوجود می آید.

نام سیمهای گیتار: مبنای شمارش سیمهای گیتار از پایین به بالا است. (منظور، نت دست باز سیم است)

سیم اول: می (E)

سیم دوم: سی (B)

سیم سوم: سُل (G)

سیم چهارم: ر (D)

سیم پنجم: لا (A)

سیم ششم: می (E)

نت سیمهای گیتار بر روی خطوط حامل:

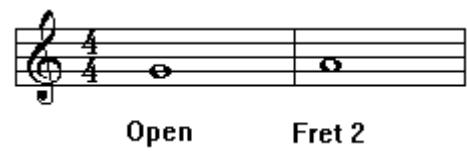
معرفی نتهای سیمهای در پوزیسیون اول بر روی خطوط حامل:

سیم اول: **E** (توضیح: منظور از Open همان نواختن سیمهای بطور آزاد است)

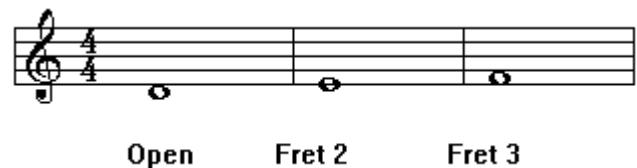
سیم دوم: **B**

سیم سوم: G

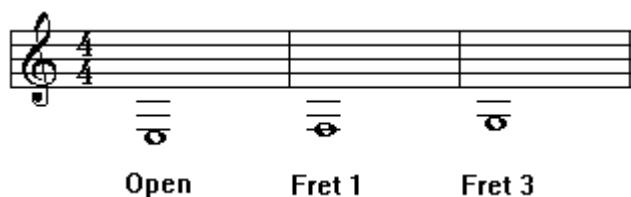
سیم چهارم: D

سیم پنجم: A

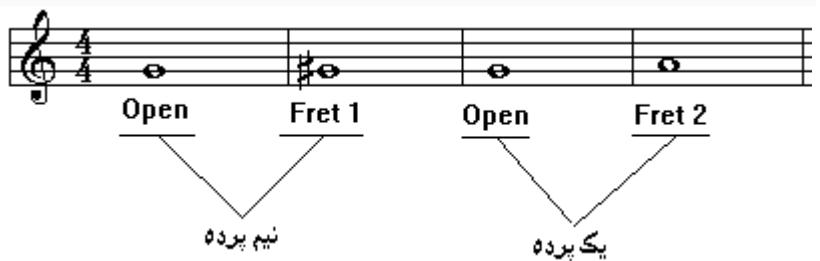
سیم ششم: E

نهایی روی دسته گیتار تا فرت دوازدهم:

سلمه ششم	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	پرده ۱
سلمه پنجم	mi		re		do	si		la		sol		fa	
سلمه چهارم		la		sol		fa	mi		re		do	si	
سلمه سوم			re		do	si		la					
سلمه دوم				do	si		la		sol		re	de	
سلمه اول	mi		re		do	si		la		sol		fa	

پرده و نیم پرده در روی خطوط حامل: (مثال زیر روی سیم سوم است)

نکته: نتهای E و B دیز ندارند. یعنی ما نتی با عنوان # B# یا E# نداریم. اگر هم جایی عنوان شود منظور از # همان F است زیرا همانطور که قبل توضیح دادم نتهای دیز دار باید نیم پرده بالاتر اجرا شوند و نیم پرده بالاتر از نت E نیز F است. به شکل زیر دقت کنید:

چو خه تهها در موسیقی و همچنین روی دسته گیتار و خطوط حامل

C	C#	D	D#	E	F	F#	G	G#	A	A#	B
---	----	---	----	---	---	----	---	----	---	----	---

فاصله هر نت با نت بعدی نیم پرده است

دوا لا خط : به دو خط موازی که در انتهای یک قطعه موسیقی می آید دولا خط می گویند و مفهوم آن پایان میباشد. که معمو لاً پایان قطعه fine می نویسند).

دوا لا خط تکرار: قطعه ایی که در بین دولا خط تکرار قرار گیرد باید یکبار دیگر نواخته شود.

۶ فرمات (Fermat): علامتی است که اگر بر روی نت قرار گیرد، مدت اجرای آنرا دو برابر بیشتر تمدید

میکند.

استکاتو (staccato): یعنی مقطع اجرا کردن. علامت آن نقطه‌ای است که بالا یا زیر نت می‌گذارند که در عین

حال نت قوی و قاطع اجرا شود.

تریوله: علامت آن بصورت سه نت چنگ که نت یک و سه آن توسط کمانی به مرتبط شده اند و عدد ۳ نیز روی نت

دوم آن نوشته شده باشد را تریوله یا سه بردو می‌گویند و شیوه اجرا آن بدین صورت است که سه نت را در زمان

واحد که یک است اجرا نمائیم.

لگاتو: متصل کردن نتها بمنظور بدست آوردن صدایی لطیف و دلپذیرتر را لگاتو می‌گویند که توسط یک کمان

مشخص می‌گردد. انواع لگاتو:

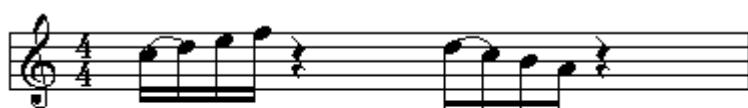
۱- لگاتوی بالا رونده: برای اجرای این لگاتو صدای نت اول را با ضربه زدن به سیم درآورده و سپس با شدت

انگشت دست چپ را روی نت دوم (روی همان سیم فرود) آورده و سعی می‌کنیم که صدای شفاف و قوی

را بدست آوریم.

۲- لگاتوی پایین رونده: به منظور اجرای این لگاتو نت اول را اجرا کرده و سپس برای بدست آوردن نت دوم

که از قبل توسط انگشت دست چپ آماده شده، انگشت را با شدت از روی سیم به سمت پایین می‌کشیم.

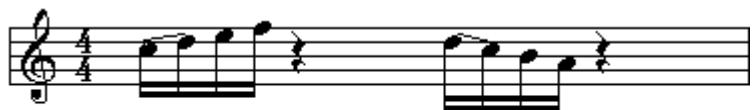

نمونه لگاتوی پایین رونده

گلیساندو: گلیساندو هنگامی حاصل می‌شود که انگشتی که یک سیم را فشار میدهد، پس از اجرای نت به طرف

نت دیگری روی همان سیم بلغزد. گلیساندو توسط یک خط نشان داده می‌شود که می‌تواند زیر شونده یا بم شونده

باشد.

نمونه گلیساندو بم شونده نمونه گلیساندو زیر شونده

نت زینت: نت کوچکی که در قبل نت اصلی نوشته می‌شوند که به باید سریع و بدون صرف وقت قبل از نت اصلی اجرا شود. این نتها به منظور غنی ساخت ملودی در میزان‌های یک قطعه موسیقی گنجانیده می‌شوند، معروفترین آنها عبارتند از:

۱- آپژیاتور طولانی : عبارت است از نت کوچکی که پرچم آن توسط هیچ خطی قطع نشده و این نت ارزش زمانی خود را از نت اصلی میگیرد.

۲- آپژیاتور کوتاه: نت کوچکی که پرچم آن توسط خطی مورب قطع شده است. این نت به سرعت اجرا میشود، بدون اینکه از ارزش نت اصلی کم کند.

زینتهايی شامل چند نت کوچک هستند که به سرعت اجرا می‌شوند.	<div style="text-align: right; margin-right: 20px;"> ۳ - موردانت (mordant) :</div>
--	---

اكسان: علامتهای هشت خوابیده (>) را را آكسان می‌نامند که در بالای هر نتی باید آن نت را باید قویتر نواخت.

- این علامت یعنی برگشت یک میزان به عقب.

- این علامت یعنی برگشت دو میزان به عقب.

علامتهای نشان دهنده نوع اجرای نت یا نتها:

با صدای قوی f

با صدای نسبتاً ضعیف mp

ff با صدای قویتر

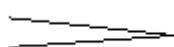
pp با صدای ضعیف تر

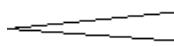
fff با صدای خیلی قوی

ppp با صدای خیلی ضعیف

mf با صدای نسبت آ قوی

p با صدای ضعیف

 صدا به تدریج ضعیف تر شود (دی کرشندو)

 صدا به تدریج قوی تر شود (کرشندو)

علامتهای نشان دهنده حالت اجرای قطعه:

این به صورت کلمه هایی که در ابتدا و بالای خطوط حامل نوشته می شوند که بیانگر چگونگی اجرای آن قطعه است.

که چندین نوع هستند:

خیلی آهسته :Adagio

جاندار :Animato

شاد، سریع :Allegro

نسبت آ آهسته :Andante

خیلی آهسته :Largo

کمی سریعتر از largo :Larghetto

آهسته و ملایم :Lento

سریع، سبک :Vivace

سرعت در حد اعتدال

Moderato

شتاب زده

Presto

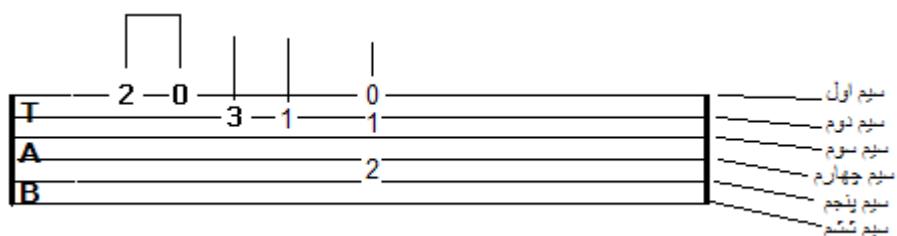
Affectuoso: مهرآمیز، مهربانانه

Allegramento: با نشاط و شادی

تبليچر: نوع دیگری از ثبت آهنگهای گیتار است که بصورت شش خط موازی که نشان دهنده شش سیم گیتار

است و اعداد روی هر سیم نشان دهنده فرتی که باید گرفته شود است. که با علامت T A B نشان داده می شود.

ترتیب شمارش خطوط تبليچر از بالا به پایین است که به ترتیب نشان دهنده سیمهای ۱ تا ۶ است.

نت خوانی

از نکاتی که در اجرای صحیح تر قطعات یاریگر نوازنده‌گان است، نت خوانی آنهاست. در اغلب اوقات نوازنده‌گان تمايلی به نت خوانی موسیقی موردا جرا در دوره ای که سرگرمترین آن هستند، ندارند. از رitem افتادن‌های غیر ارادی جملات، اكسان دادن‌های بی مورد به بعضی از نتها، عدم شناسایی موتفیف‌های مختلف و جمع بندی نکردن آنها، کشیدن بیش از اندازه یک نت، به سرعت نرسیدن موسیقی و بسیاری از موارد اینچنینی که در زیر شرح آن می‌آید، با نت خوانی قابل برطرف شدن است. برای نوازنده‌ای که قطعه‌ای در سطح تکنیک خود تمرین می‌کند، بهره‌گیری از نت خوانی راهی است که او را قادرخواهد ساخت تا بسیاری از نواقص کار خود را برطرف کند.

یکی از مواردی که باعث رویگردنی از این مورد است، عدم توانایی نوازنده‌گان در سلفر نتهاست. ولی این مسئله نباید باعث شود تا نتوانیم از نت خوانی و فوایدش بهره گیری کنیم. حتی اگر توانایی در سلفر موسیقی نداریم، با یک صدا خواندن تمامی تنها بازهم می‌توان بدون بهره گیری از ساز نت خوانی کرد.

کنترل تمامی رفتار اجرایی ما و نواختنمان از ذهن سرچشمہ می‌گیرد و تمرین‌های یک نوازنده صرفاً فیزیکی و با ساز نیست. تمرین فیزیکی و با ساز که همراه با تمرین ذهنی گردد نوازنده را تواناتر و اجرا را بی نقص تر می‌سازد. در هنگام نواختن بسیار پیش می‌آید جملاتی را بطور ناخودآگاهانه از ریتم خارج ساخته، تند تر یا کند تر مینوازیم و خود متوجه آن نیستیم (البته این مورد با از ریتم انداختن‌های ارادی متفاوت بوده و نباید اشتباه گرفته شود). گاهی بی مورد ذهنمان بر روی بعضی نتها اکسان می‌گذارد که در واقع ذهن در آن نتها، به دلایل نا مشخصی در گیری و ضعف دارد.

حذف این دسته از در گیری‌های ذهنی اجرا را یکدست ترساخته و زمینه را برای رسیدن به تمپوهای بالاتر فراهم می‌سازد. جالب اینجاست در نقاطی که در هنگام نت خوانی دچار ضعف می‌شویم، هنگام اجرا نیز در آن نقاط وجود ضعف در اجرا احساس می‌شود، که نشانگر وجود ضعف در ذهنمان است. با نت خوانی این دسته از مشکلات سریعتر، آسانتر و به روش صحیح تری برطرف می‌شوند.

می‌دانیم یک موسیقی از مویهای مختلف و ترکیب آنها با استفاده از قواعد مختلف آهنگسازی ساخته می‌شود. در هنگام اجرا هر موتیف مستقه لاباید توسط نوازنده شناسایی شده و به گونه‌ای نواخته شود که شنونده بتواند به یک جمع بندی از هر موتیف برسد و در دیدگاه وسیعتر، نوازنده باید بتواند با احاطه ذهن خود برآنچه مورد اجرا گذاشته، ذهن شنونده را به یک جمع بندی از کل موسیقی برساند. حس سردرگمی ای، که از جمع بندی نشدن آنچه اجرا شده بوجود می‌آید، باعث می‌شود شنونده نتواند درانتها به یک تفکر و احساس مطبوع روحی برسد. این مورد از موتیف بندی نشدن جمله‌ها و نبود در ک کلی از قطعه، توسط نوازنده‌گان بوجود می‌آید.

نت خوانی و گوش کردن به آنچه در ک ذهن ما از موسیقی است، باعث بوجود آمدن یک رویارویی آگاهانه و صحیح بین موسیقی، دیدگاه شخصی و روحیاتمان از آهنگ و همینطور از سازمی گردد. همواره باید شناخت ذهنمان را از قطعه رشد دهیم. وجود یک در ک کلی از آهنگ، زمینه را برای ارائه اجرایی یکدست که در آن روحیات و نظرات نوازنده متجلی است، فراهم می سازد.

همواره دیده شده است، نوازنده ای که قطعه مورد اجراء را به حافظه سپرده و سپس می نوازد از توانایی بیشتری در اجرای تکنیکی و همچنین بیان احساسات برخوردار است تج لی احساسات نوازنده و نمایش قدرت تکنیکی نیازمند آرامش و دقت بالاست؛ طبیعی است در حالتی که او بخواهد دائم قطعه را از روی نت دنبال کند، نمی تواند به تمرکز لازم، صدای گیری مطلوب و تمپوی صحیح دست یابد که هر یک از این کاستی ها اجرایی ضعیف را به دنبال داردند.

نوازنده ای که قطعه را از بَر دارد با قدرت بیشتری دارد. سین حضور می یابد. این مسئله خود باعث اعتماد مخاطب به تسلط نوازنده در اجراست، که تأثیر مثبت آن آرامش بیشتر نوازنده را به همراه دارد.

حال، چنانچه با این توضیحات لزوم حفظ کردن احساس می کنید، از این به بعد در هنگام تمرین قطعه، به خاطر سپردن آن را نیز تمرین کنید. هر نوازنده با آموزش و یا به تجربه، روشی شخصی برای حفظ کردن قطعه را برای خود انتخاب می کند. در اینجا تنها به ذکر چند نکته بسیار مهم و تکمیلی بسنده می کنیم.

۱- یکی از مواردی که در اجرای هر قطعه بسیار به یاری ذهن ما می آید؛ حفظ کردن موسیقی آن از روی یک اجرای ضبط شده می باشد. به خاطر داشتن موسیقی باعث می شود بتوانیم از تمام قطعه ک لیتی صحیح در ذهن داشته باشیم. بنابراین سعی کنید بارها و بارها قطعه ای را که می خواهید اجرا کنید گوش کنید .

۲- باید هر اثر را نه فقط از ابتداء، بلکه از هر میزان و یا جمله دلخواه، تا انتهای، حفظ باشیم تا برای به خاطر آوردن یک بخش، نیازی به نواختن آن از اول قطعه نباشد. زیرا چنانچه در هنگام اجرای زنده یا ضبط اشتباهی پیش بیاید، برای جبران آن مجالی برای شروع از ابتدانداریم .

۳- فرض کنیم اکنون در وضعیتی هستید که احساس می کنید قطعه را به خوبی در حافظه دارید، بطوریکه می توانید بدون دیدن نت، آن را بطور کامل بنوازید. در این زمان باید به نکته مهمی توجه کنید **میزان دقت ذهن در حفظ اثر** که این مسئله باید حتماً کنترل و دقیقاً بررسی شود. احتمالاً شما هم تجربه کرده اید که بسیاری اوقات با اینکه فکر می کنیم تمام اجزای اتفاق کار یا استراحت خود را در ذهن داریم، اگر بخواهیم با چشم انداخته اشیاء و جای آنها را بیاد بیاوریم، می بینیم که تصویر ذهنی ما با اتفاق آشنا یمان متفاوت است.

برای مطمئن شدن از کامل بودن قطعه حفظ شده باید بدین صورت عمل کنیم:

سعی می کنیم نت قطعه را (بدون بکار بردن ساز و بدون شنیدن قطعه) بطور کامل بنویسیم. منظور از کامل نوشتمن این است که، قطعه را از ابتدای آن، به صورت میزان به میزان و با رعایت این نکات بنویسیم:

الف- مسائل تئوری (شامل مواردی نظری ریتم یا ضرباهنگ های نت ها و میزان بندی آنها، گام ها و علامتهاي تغییر دهنده نت ها (دوی بمل و بکارها، لگاتوهای دیتاشه ها، استکاتوهای دیتاشه ها و ...) برای مثال، در یک قطعه مانند کنسرت ویولن چایکوفسکی، ویولن سولو، از میزان ۲۰ بعد از مقدمه (moderato assai) تا میزان ۳۷ دارای هشتاد علامت تغییر دهنده نت می باشد).

ب- نوانس ها (شامل کرشندوها، پیانو فورته ها، اکسان ها و ...) با این روش می توانیم میزان تکمیل اثر را در ذهنمان چک کنیم و مواردی که نیاز به تمرین مجدد دارند را کاملاً شناسایی کنیم.

گامشناسی مقدماتی :

گام (scale) : به تعدادی اصوات منظم و پی در پی (نتها) که با اصول خاصی پشت سر هم قرار گرفته اند و تشکیل فضایی را داده اند گام میگویند. نت آغاز و پایان گام باید هم نام باشد.

گام، از ارکان اصلی علم موسیقی است. موسیقی وابسته به آن است و از طریق آن تجزیه و تحلیل میشود. بنابراین؛ برای نوازنده‌گی یک ساز شناخت گامها ضروری است. و باید شکل صحیح نواختن آنها را یاد گرفت اصو لا گستردگی نتها روی ساز باید منطبق با گام در ذهن نوازنده نقش بندد.

آنچنانکه موسیقی در میان گامها در جریان است؛ حرکت فیزیکی انگشتانی که با نواختن گام تربیت شده، به طور طبیعی، در تبعیت از موسیقی انجام میگیرد. یکی از بهترین راههای بالا بردن مهارتهای تکنیکی، نواختن گام است.

فوايد گام نوازي :

۱- تقویت حرکتهای مکانیکی انگشتان دست چپ و راست

۲- هماهنگ کردن حرکت انگشتان دست چپ با دست راست

۳- بالا بردن سرعت اجرای نتها.

۴- به دست آوردن کنترل

۵- مطالعه در موزیکالیته با اعمال آن بر نتهاي گام (شدت، رنگ، ریتم و...)

۶- بهبود بخشیدن جنس صدا

أنواع گام :

۱. گامهای کروماتیک (فاصل نیم پرده) که از ۱۳ درجه ساخته میشوند.

۲. گامهای دیاتونیک (فاصل طبیعی) که از ۸ درجه ساخته میشوند.

توجه: به هریک از نتهايی که تشکیل گام میدهند ، درجه اطلاق میشود.

گام کروماتیک:

این گام (با آغاز از هر نت) به فاصله های نیم پرده ای (هم کروماتیک و هم دیاتونیک) درجه ها را طی کرده، به تدریج

بالا می رود تا در صوت سیزدهم به هنگام صوت آغاز برسد. در گام کروماتیک فاصله میان همه درجه ها برابر با نیم پرده

هستند. میان نتهای آغاز و پایان گام یازده نت و دوازده نیم پرده وجود دارد. در واقع، هر گام کروماتیک (با آغازی مشخص) همان نتهایی را به کار می برد که یک گام کروماتیک با آغازی دیگر بکار برد است.

أنواع گامهای کروماتیک:

۱- کروماتیک ملودیک : در اینگونه گام از یک نت به نت بعد (به فاصله یک پرده)، ابتدا نیم پرده کروماتیک و سپس نیم پرده دیاتونیک می آید.

۲- کروماتیک هارمونیک : در اینگونه گام از یک نت به نت بعد (به فاصله یک پرده)، ابتدا نیم پرده دیاتونیک و سپس نیم پرده کروماتیک می آید.

نمونه یک گام کروماتیک : (ابتدا گامها را آهسته به صورت رفت و برگشت بنوازید و پس از پیدا کردن مهارت کافی، با سرعت انجام دهید).

گام دیاتونیک:

از آنجا که فاصله میان درجه ها در گروه گامهای دیاتونیک یکدست و برابر نیست، و از آنجا که الگوی قرار گرفتن این فاصله ها در هر گونه با گونه ای دیگر متفاوت است، این گروه انواع گوناگونی را در بر می گرد.

انواع گام دیاتونیک:

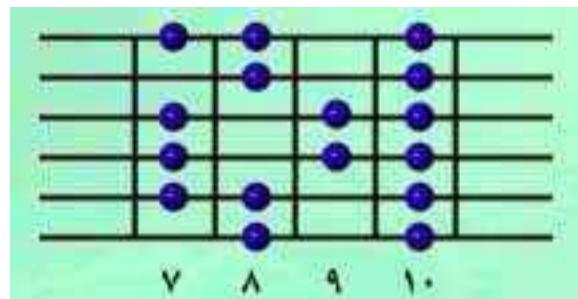
۱- دیاتونیک ماژور (بزرگ): این گام با احتساب نت همنام آخر هشت نت دارد و فاصله میان درجه های متوالی، متسلسل از پنج پرده و دو نیم پرده، بر اساس الگوی زیر تنظیم شده است.

I پرده VII نیم پرده VI پرده V پرده III پرده II پرده VIII

اگر الگوی گام ماثور را بررسی کنیم دو تکه همانند و برابر در آن دیده می شود. در تئوری موسیقی هر تکه را دانگ یا تراکورد می نامند.

گام ماثور یکی از مهمترین گامهای موجود میباشد. این گام القاء‌کننده حالت شادی است. پس اگر خواستید آهنگ شاد بسازید می توانید در این گام آهنگ بسازید. گام ماثور میان صدای متواتلی خود الگوی معینی از فاصله ها را دارد. میان صدای متواتلی یک گام دو نوع فاصله یافت می شود. پرده و نیم پرده. نیم پرده کوچکترین فاصله ای است که در موسیقی بکار میرود. فاصله پرده دو برابر نیم پرده است. از ساده ترین نمونه گام ماثور، می توانیم گام دو ماثور را مثال بزنیم: دو ر می فا سل لا سی.

این گام نیز مانند گام مینور دارای ۷ نت میباشد و هشتین نت همان نت پایه گام در یک اکتاو بالاتر است. شکل این گام بروی دسته گیتار به این شکل میباشد:

شما می توانید با جابجا کردن این قالب بروی دسته گیتار گام ماثور هر نت را که می خواهید بدست بیاورید. نت اصلی شما از سیم ۶ گیتار شروع میشود. بطور مثال گام دوماثور از فرت ۸ شروع میشود و یا گام لا ماثور از فرت ۸ شروع میشود. بطور مثال شکل بالا گام دوماثور را نشان میدهد. قالب فوق را که میبینید از فرت ۸ شروع کردیم و گام دو ماثور را بدست آوردیم.

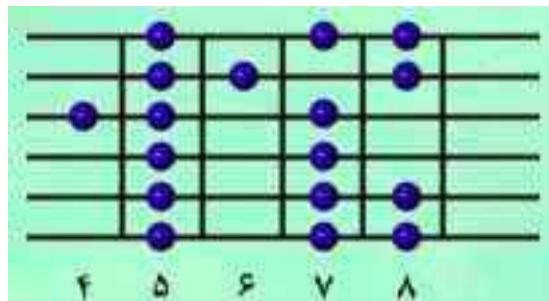
نکته: برای گام نوازی ترتیب اجرای نتها مهم میباشد مثلاً گام دوماثور که از نتهاي دو.ر.می.ف.سل.لا.سی تشکیل شده شما هم باید به همین ترتیب گام مورد نظر را بنوازید. (یادآوری: در این شکل از بالا به پایین سیم بم میشود).

۲- دیاتونیک مینور (کوچک)

این گام تابعی از گام ماژور است، پایه این گام بر درجه VI گام ماژور منطبق است هملاً گام سل مینور برگرفته شده است از گام دو ماژور. الگوی گام مینور به شرح ذیل است:

I پرده VII نیم پرده IV پرده III نیم پرده II پرده VIII

این گام که از 7 نت تشکیل شده است و قالب کلی بر روی دسته گیتار آن به این شکل است:

شما می‌توانید با مشخص کردن نام گام و با استفاده از این قالب گام مورد نظر را بدست بیاورید. بطور مثال شما میخواهید گام لامینور را بدست بیاورید بنا براین نت اصلی شما لا است. از آنجایی که نت لا در فرت 5 قرار گرفته بنابراین این قالب را از فرت 5 شروع میکنیم. که تصویر بالا نیز گام لا مینور را نشان داده است.

نکته: برای بدست آوردن گام باید از سیم 6 شروع کنید یعنی نت مورد نظر شما از این سیم شروع میشود و به ترتیب جلو میرویم. (در تصویر بالا از بالا به پایین سیم بم میشود)

نکته: آهنگی گه در این گام ساخته میشود معمولاً احساس غم و ناراحتی را به شنونده القاء میکند. پس اگر میخواستید آهنگ غمانگیز بسازید می‌توانید از این گام استفاده کنید.

انواع گامهای مینور:

۱- گام مینور هارمونیک: اگر درجه VII گام مینور را نیم پرده بالاتر ببریم، گام مینور هارمونیک ساخته میشود. و الگوی آن به شرح ذیل است.

I نیم پرده VII یک و نیم پرده VI نیم پرده IV پرده III نیم پرده II پرده VIII

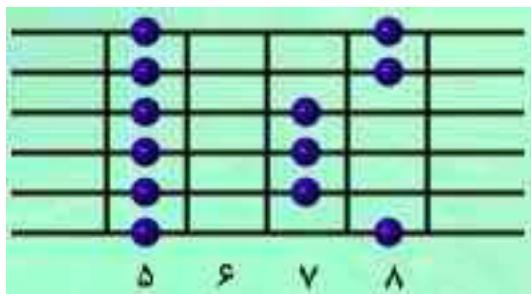
۲- گام مینور ملودیک: اگر درجه VI گام مینور هارمونیک را نیم پرده بالاتر ببریم، گام مینور ملودیک ساخته میشود. و الگوی آن به شرح ذیل است.

I نیم پرده III پرده VI پرده VII پرده IV نیم پرده II پرده VIII

تفاوت مهم میان گام ماژور و مینور آن است که در گام مینور فاصله میان درجه های دوم و سوم فقط نیم پرده است. میان همین دو درجه از گام ماژور فاصله پرده وجود دارد. این تفاوت کوچک کیفیت صوتی گام و حالت موسیقی مبتنی بر آن را به شدت دگرگون می کند. موسیقی مبتنی بر گام مینور گرایش به کیفیتی جدی یا سودائی دارد. تریادی که بر توئینیک گام مینور و با نتهای آن گام ساخته می شود نیز آکوردی مینور است. آکوردهای مینور صدایی تیره تر از آکوردهای ماژور دارند. آهنگسازان تفاوت های میان ماژور و مینور را برای آفرینش حالتها بکار میگیرند.

گام پنتاتونیک مینور:

این گام از ۵ نت تشکیل شده و از مهمترین گامها در موسیقی مدرن است. قالب کلی آن بروی دسته گیتار بصورت زیر است:

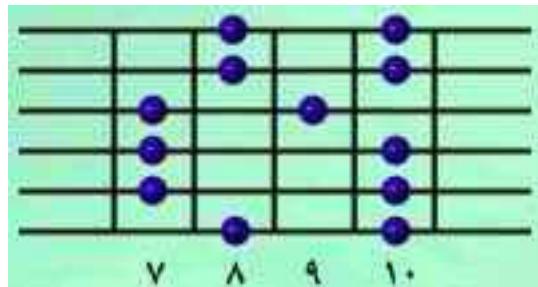

در این قالب ما میخواهیم گام لا پنتاتونیک مینور را به شما نشان بدیم. چون این گام از نت پایه لا واقع در سیم ۶ فرت ۵ (نت لا) شروع شده و به همین خاطر نام گام لا پنتاتونیک مینور میباشد.

سعی کنید که این قالب را آنقدر تمرین کنید تا برای پیدا کردن نتهای گام نیازی به فکر کردن نداشته باشد و بدون مکث نتهای گام را بشناسید. در ضمن این قالب را می توانید در سراسر دسته گیتار جابجا کنید و گام مورد نظر را بدست آورید. مثلاً اگه شما گام دو پنتاتونیک مینور را بخواهید باید این قالب را از فرت ۸ سیم ۶ شروع کنید.

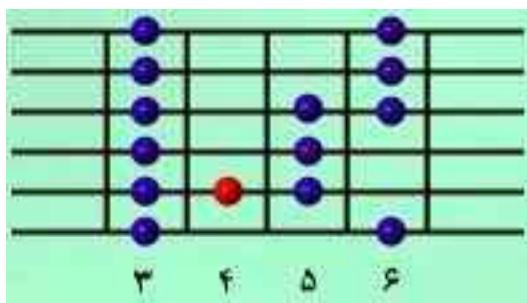
گام پنتاتونیک ماژور:

این گام نیز مانند گام پنتاتونیک مینور از ۵ نت تشکیل شده و قالب کلی آن بروی دسته گیتار بصورت زیر میباشد:

گام بلوز:

گام بلوز که مانند گام مینور پنتاتونیک میباشد و تفاوت آن در یک نت اضافه میباشد که به آن نت بلوز گفته میشود. در واقع این گام از ۶ نت تشکیل شده و قالب کلی آن بروی دسته گیتار بصورت زیر میباشد:

نکته: گام نوازی یه تمرین بسیار مهم در بالا بردن سرعت و مهارت در انگشتان دست میباشد. واقعیت این است که بهترین گیتاریستهای دنیا هم هر روز تمرین گام نوازی را انجام می دهند. پس شما هم از امروز این تمرین را انجام دهید.

نام انگشتان: انگشت‌های دست راست با علایم زیر مشخص می‌شوند:

p انگشت شست:

i انگشت اشاره:

m انگشت میانی:

a انگشت انگشتتری:

x انگشت کوچک:

انگشت دست چپ با شماره های زیر مشخص می‌شوند:

انگشت شست: انگشت تکیه

انگشت اشاره: ۱

انگشت میانی: ۲

انگشت انگشتی: ۳

انگشت کوچک: ۴

باره و نیم باره

به سیمهای داخل یک فرت از گیتار باره می‌گویند. وقتی که با انگشت ۱ تمام سیمهای یک فرت را بگیریم در اصلاح باره گرفتیم، که در باره گی ی باید صدای گیتار کام لاً واضح باشد که در ابتدا مشکل است ولی بعد کمی تمرین این مسئله حل می‌شود. در ابتدا برای راحتی در باره گیری، از انگشت ۲ نیز کمک می‌گیریم. و برای نیم باره گرفتن با انگشت ۱ تعداد ۳ سه سیم یا بیشتر یک فرت را می‌گیریم.

هارمونی (Harmony):

هارمونی علم بزرگ و وسیعی است که با قوانین و اصولی که دارد به آهنگساز کمک می‌کند تا به هنگام ساخت موسیقی از نتهایی استفاده کند که هنگام اجرای همزمان صدایی زیبا تولید کنند. هنگامی که یک آوازه خوان ترانه‌های عامیانه آواز خود را با نواختن گیتار همراهی کند، ملودی را تقویت کرده و به آن ژرف‌افزار و غنا می‌بخشد. چنین کاری را هارمونیزه کردن می‌نامیم. آثار موسیقی غرب اغلب آمیزه‌ای از ملودی و هارمونی هستند.

هارمونی به بررسی عمودی موسیقی و نتها در لحظه (آکورد) می‌پردازد در حالی که ملودی به رفتار و حرکت افقی آنها(نت). قوانین حاکم بر هارمونی عموماً ضمانت می‌کنند که اگر خواننده، پیانو، گیتار، ویولن و... همزمان موسیقی را اجرا کنند، نتیجه بدست آمده بد صدای خواهد شد(هر چند تضمینی به زیبا بودن آن نیست چرا که عوامل دیگری مانند ساز بندی و... نیز در زیبایی یک قطعه تاثیر دارند). نواختن ملودی به ساکسیفون تخصیص داده شده و آنچه که بقیه سازها

مینوازند همراهی نامیده میشود. هارمونی به ما اجازه می دهد آنچنان نتهاجی را اجرا کنیم که نتیجه قطعه ای خوش صدا باشد.

واژه هارمونی به چگونگی ساختمان آکوردها و نیز شیوه توالی آن ها اشاره دارد. آکورد(chord) آمیزه ای از سه یا چند صدای موسیقی است که همزمان اجرا می شوند. آوکرد در اساس گروهی از صدای های موسیقیا یعنی همزمان و ملودی زنجیره ای است از صدایهای منفرد که پیاپی شنیده می شوند.

اغلب چنین می پنداریم که ملودی ساخته شده و سپس آکوردهایی به آن افزوده می شوند. در واقع، روای کار اغلب عکس این است. توالی های تکرار شونده از آکوردها سده های پیاپی مبنای خلق ملودی هایی بدها به پردازانه بودن اند. بر نمونه در موسیقی جاز ممکن است پیانیست بارها و بارها توالی ثابتی از آکوردهای مهم قطعه را بنوازد و نوازنده ترومپت ملودیهای دگرگون شونده را که با آن آکوردهای همخوانی دارند بدها نوازی کند.

هارمونی دانشی است که ما را بر خصیصه های آکوردها و توانایی پیوندشان با یکدیگر، با توجه به ارزشها ساختمانی، ملودیک و وزنی آنها آگاه می سازد. مثلا اگر ماه آکوردهای سه صدایی درجه های I و II و III و IV را در کنار یکدیگر بگذاریم، سه ملودی نوازی از این آکوردها به دست خواهیم آورد.

آکورد شناسی

۱- دو صدایی (که دو نت در بر دارد)

۲- سه صدایی (که سه نت در بر دارد)

۳- چهار صدایی (که چهار نت در بر دارد)

۴- پنج تایی (که پنج نت در بر دارد)

نکته: تمامی نتها به صورت همزمان نواخته میشوند.

آکوردهای سه صدایی:

در میان آکوردها، آکوردهای سه تایی کاربرد بیشتری دارند این آکوردها از سه نت تشکیل شده اند که با فواصل معین

نواخته میشوند. این آکوردها انواع مختلف دارند:

۱- مژور (Major)

۲- مینور (Minor)

۳- کاسته (diminished)

۴- افزوده (augment)

۵- ساس (sus4)

۶- ساس (sus2)

در هر تناولیه آکورد اصلی، سه اصل وجود دارد: تونیک، دومینانت، ساب دومینانت

آکورد تونیک: روی اولین نت هر گام ساخته میشود که به همان نام خوانده میشود.

آکورد ساب دومینانت: روی نت درجه چهارم گام ساخته میشودملاً در گام دومژور روی نت فا ساخته میشود.

آکورد دومینانت: روی درجه پنجم ساخته میشود. اگر آکوردي خارج از سیستم نواخته شود به آن آکورد اتفاقی

گویند که تاثیر موقتی دارد.

آکوردهای چهار صدایی:

اگر ۱ پرده به آخرین نت آکوردمان اضافه کنیم آکورد شش به دست میاید.

اگر ۱.۵ پرده به آخرین نت آکوردمان اضافه کنیم آکورد هفت به دست میاید.

اگر نتی در فاصله یک پرده به اولین نت آکوردمان اضافه کنیم آکورد نهم به دست میاید.

آکوردهای ساس (sus)

این آکوردها از نتهای گام مژور ساخته میگردد به این در ترتیب که در آکوردهای sus2 به جای نت دوم آکورد نت

دوم گام گذاشته میشود. و در آکورد sus4 به جای نت دوم آکورد نت چهارم گام گذاشته میشود.

آکوردهای افزوده:

این آکوردها بسیار شبیه آکوردهای SUs هستند با این تفاوت که در قبال نت اضافه شده هیچ نتی از آکورد کسر نمیگردد در آکوردهای add2 نت دوم گام به آکورد اضافه میگردد و در آکوردهای add4 نت چهارم گام.

آکوردهای معکوس:

چنانچه اولین نت یک آکورد را آخر آکورد بگذاریم به این آکورد، آکورد معکوس اول گفته میشود. چنانچه در ادامه نت دوم آکورد را هم آخر آکورد بگذاریم، آکورد معکوس دوم ساخته میگرددم لا آکورد Am از سه نت A_C_E تشکیل شده که معکوس اول آن به صورت C_A_E ساخته شده و به صورت Am/C نوشته میشود. معکوس دوم آن به صورت E_A_C ساخته شده و به صورت Am/E نوشته میشود.

آکوردهای هفت

این آکوردها از اضافه کردن نتی در فاصله سوم کوچک به آخرین نت آکورد مأذور یا مینور حاصل میگردند.

آکوردهای شش:

این آکوردها از اضافه کردن نتی در فاصله یک پرده ای (دوم درست) به آخرین نت آکورد حاصل میگردند.

آکوردهای نهم:

این آکورد از اضافه کردن نتی در فاصله یک پرده به اولین نت آکوردمان حاصل میگردد.

آکوردهای سه صدایی مینور و مأذور:

۱- نت پایه: اولین نت هر آکورد که نام آکورد از آن گرفته میشود

۲- فاصله سوم بزرگ: فاصله برابر با دو پرده

۳- فاصله سوم کوچک: برابر با یک و نیم پرده

فرمول ساخت آکوردهای مأذور:

نت پایه (نت اول به فاصله دو پرده یا یک فاصله سوم بزرگ) از نت دوم و نت دوم یک فاصله سوم کوچک برابر با یک و نیم پرده از نت سوم به دست می آید یعنی بین نت اول و دوم دو پرده فاصله است بین نت دوم و سوم یک و نیم پرده.

فرمول ساخت آکوردهای مینور:

برای اینکه نشان بدیم آکورد مینور است جلوی آن یک m کوچک میگذاریم.

قاعده آکوردهای مینور دقیقاً بر عکس آکوردهای مأذور است یعنی بین نت اول تا دوم یک و نیم پرده و دوم تا سوم دو پرده است به طور مثال در آکورد لا مینور به صورت زیر است:

$E\# C\# A$ پرده ۱.۵ A پرده ۲

چگونه هر گونه آکورد مینور و مأذور را با استفاده از گام مأذور بدست آوریم؟

فرض اینکه شما میخواهید آکورد لا مأذور را بدست آورید گامtan باید گام لا مأذور باشد و یا اگر میخواهید آکورد می مینور را بدست آورید گامtan باید مأذور باشد و سپس از فرمولهای زیر استفاده میکنیم البته باید این مطلب را اضافه کنم که این فرمولها ثابت هستند یعنی در هر گامی که میخواهیم آکورد در بیاوریم از فرمولهای زیر استفاده میکنیم ولی قبل از اینکه بخواهیم در گام مورد نظر آکورد بدست بیاوریم اول درجات گام را مشخص میکنیم. حال به عنوان نمونه ما میخواهیم هر گونه آکورد مینور و مأذور را از گام مأذور نت پایه که همان لا میباشد را بدست آوریم.

درجات گام لا مأذور:

A	B	C#	D	E	F#	G#	A	B	C#	D
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

آکورد مثال+نام	گام درجه	مثال در گام لا مینور
major [A]	1 3 5	A C# E
minor [Am]	1 3b 5	A C E
seventh [A7]	1 3 5 7b	A C# E G
minor seventh [Am7]	1 3b 5 7b	A C E G
major seventh [Amaj7 or AM7]	1 3 5 7	A C# E G#
sixth [A6]	1 3 5 6	A C# E F#
minor sixth [Am6]	1 3b 5 6	A C E F#
augmented [A+]	1 3 5#	A C# E# (A C# F)
augmented 7th [A7+]	1 3 5# 7b	A C# E# G

diminished [Adim]	1 3b 5b	A C Eb
diminished 7th [Adim7 or Ao]	1 3b 5b 6	A C Eb Gb
seventh (flatted fifth) A7(5b)	1 3 5b 7b	A C# Eb G
minor 7th (flatted 5th) A7(5b)	1 3b 5b 7b	A C Eb G
ninth [A9]	1 3 5 7b 9	A C# E G B
minor ninth [Am9]	1 3b 5 7b 9	A C E G B
major ninth [Amaj9 or AM9]	1 3 5 7 9	A C# E G# B
eleventh [A11]	1 3 5 7b 9 11	A C# E G B D
diminished 9th	1 3 5 7b 9b	A C# E G Bb
added ninth [A(9) or A(2)]	1 3 5 9	A C# E B (A B C# E)
added fourth [A(4) or A(11)]	1 3 5 11	A C# E D
suspended [Asus or Asus4]	1 4 5	A D E
suspended 9th [Asus9 or Asus2]	1 2 5	A B E (A E B)
7th suspended 4th [A7sus or A7sus4]	1 4 5 7b	A D E G
7th suspended 9th [A7sus2 or A7sus9]	1 2 5 7b	A B E G
fifth [A5]	1 5	A E

مقایسه آکوردها در یک گام:

میتوان تصور کرد که آکورد توئیک صاحب گام و آکورد اصلی است و دومین آکورد مهم دومینانت است که حکم مدیر را دارد و بعد ساب دومینانت که نقش معاون مدیر را دارد. هر آهنگی با آکورد توئیک شروع میشود و خاتمه میباید آکورد دومینانت بر تمام گام تسلط دارد. آکورد ساب دومینانت کمک کننده آکورد اصلی است.

زنجیره آکوردها پایه نواختن گیتار و تشکیل دهنده هسته اولیه ریتم در هر آهنگی میباشد. برای ساختن زنجیره آکورد ابتدا باید گام مورد نظر خود را بسته به نوع آهنگ مشخص کنیم. در این درس آکوردهای گامهای مینور و ماژور را معرفی

میکنیم:

آکوردهای گام مازورق بـ لا با درجات گام آشنا شدید. روی هر کدام از درجات گام آکوردی ساخته میشود که در ذیل آمده است:

درجه ۱ = مازور

درجه ۲ = مینور

درجه ۳ = مینور

درجه ۴ = مازور

درجه ۵ = مازور

درجه ۶ = مینور

درجه ۷ = کاسته (Diminished)

بطور مثال میخواهیم آکوردهای گام دومازور را بدست آوریم از آنجایی که درجات گام دو مازور بر اساس قالب گام مازور به ترتیب (دو-ر-می-فا-سل-لا-سی) میباشد بنابراین آکوردهای این گام بصورت زیر میباشد:

درجه ۱ = دو مازور - C

درجه ۲ = رمینور - Dm

درجه ۳ = می مینور - Em

درجه ۴ = فاماژور - F

درجه ۵ = سل مازور - G

درجه ۶ = لا مینور - Am

درجه ۷ = سی مازور کاسته - B dim

آکوردهای گام مینور: به هر کدام از نتهای این گام نیز عددی نسبت میدهیم و به هر کدام از این درجات آکوردی تعلق میگیرد. آکورد روی درجات گام مینور از قالب زیر پیروی میکند:

درجه ۱ = مینور

درجه ۲ = مینور

درجه ۳ = مژور

درجه ۴ = مینور

درجه ۵ = مینور

درجه ۶ = مژور

درجه ۷ = مژور

برای نمونه آکوردهای گام می مینور را که درجات آن بر اساس قالب گام مینور به ترتیب (می - فادیز - سل - لا - سی

- دو - ر) میباشد را میبینیم:

درجه ۱ = می مینور (Em)

درجه ۲ = فادیز مینور (F#m)

درجه ۳ = سل مژور (G)

درجه ۴ = لا مینور (Am)

درجه ۵ = سی مینور (Bm)

درجه ۶ = دو مژور (C)

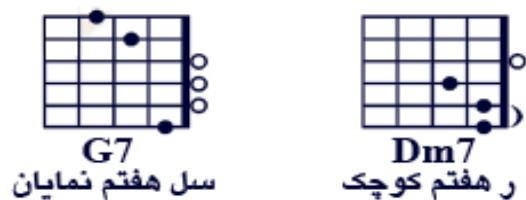
درجه ۷ = ر مژور (D)

خوب حالا شما میتوانید با بکار گیری مباحث گفته شده زنجیره آکورد، گامtan را مشخص کنید و در گام مورد نظرتان آکوردهای مورد نیاز را بدست آورید.

آکوردهای ضروری برای گیتار:

آکوردهای پر کاربرد گیتار:

ریتم شناسی

تعريف ریتم: همانطور که شعر دارای وزن است موسیقی نیز دارای وزن است که وزن آن همان ریتم می باشد و در کل ریتم را میتوان حرکت در موسیقی دانست، که اختلاف ریتم ها از قوت ضربها در نواختن آنها سرچشم می گیرد و در کل میتوان گفت:

ریتم در موسیقی از یک کسر تشکیل میشود که قابل ساده کردن نیست.

أنواع ریتم: ریتم ها شامل دو نوع هستند که عبارتند از: ۱- ساده ۲- ترکیبی

نکته: برای شناخت ریتم ها ابتدا باید ارزش زمانی نت ها را برابر پایه نت واحد(۱) که همان نت گرد است بدست آورد.

۱- ریتم ساده: این ریتم به سه دسته تقسیم میشود :

۱- دو ضربی: $2/1$ $2/3$ $2/4$ $2/8$

۲- سه ضربی: $3/1$ $3/2$ $3/4$ $3/8$

۳- چهار ضربی: $4/1$ $4/2$ $4/3$ $4/8$

به عنوان مثال:

این علامت (*) یعنی ضرب

یعنی: ۲ تا نت سیاه $2/4$: $1/4$: *

یعنی: ۳ تا نت سفید $3/2$: $1/2$: * $1/2$

یعنی: ۶ تا نت چنگ $6/8$: $1/8$: * $1/8$

۲- ریتم ترکیبی: اگر هریک از ریتم های ساده را در کسر $(3/2)$ ضرب کنیم ریتم حاصل یک ریتم ترکیبی خواهد بود.

نحوه شناسایی ریتم ها

۱- در ریتم های دو ضربی ، ضرب اول قوی و ضرب دوم ضعیف است.

۲- در ریتم های سه ضربی ، ضرب اول قوی و ضربهای دوم و سوم ضعیف است.

۳- در ریتم های چهار ضربی ضرب اول خیلی قوی ، ضرب دوم ضعیف ، ضرب سوم قوی و ضرب چهارم ضعیف است.

طريق نشستن و گرفتن گیتار

طريقه نشستن و گرفتن گیتار یک نوازنده‌گی راحت و بدون ناراحتی های جانبی را برای شما فراهم می کند. یک روش نامناسب نشستن و گرفتن گیتار (اگر چه شروع راحت تر به نظر برسد) در طی زمان مشکلات مختلفی را برای شما به وجود می آورد . این مشکلات شامل دو بخش می شود: بخش اول مشکلات جسمی است که به تدریج در طی زمان به آن دچار می شوید و ادامه تمرینات را برای شما ناراحتی و عذاب و دردناک می کند و بخش دوم مشکلاتی است که در به کارگیری تکنیک های متنوع نوازنده‌گی که به تدریج به آنها آشنا می شوید خواهیم داشت . شما با یک روش نا مناسب نشستن و گرفتن گیتار تا حد زیادی در اجرای بسیاری از تکنیک های نوازنده‌گی گیتار مشکل خواهد داشت . روش هایی که در این بخش در رابطه با طريقه نشستن و گرفتن گیتار و وضعیت درست دستهای راست و چپ ارائه میشود (مثل اغلب متد های گیتار کلاسیک) بر اساس تجارب نوازنده‌گان بزرگ و موفق گیتار به خصوص نوع بزرگ این ساز جان ولیامز، جولیان بریم . آلریودیاز طراحی شده است و هدف رسیدن به روشنی است که بتوان عملی ترین راه برای رسیدن به روش متداول و تجربه شده و مطمئن ترین روش برای پیشرفت نوازنده‌گی در سطوح قابل قبول می باشد . بهترین حالت برای نشستن استفاده از یک صندلی چوبی بدون دسته است . بر روی لبه صندلی بشینید طوری که فقط لبه آن را اشغال کنید . پای چپ را بر روی ارتفاع مناسب (یک چهار پایه مناسب) بگذارید طوری که کمی با زمین زاویه پیدا کندو کاملاً دقت کنید که پای چپ کاملاً رو به رو و مقابل شانه چپ شما باشد و به هیچ وجه به بیرون باز نشود. در این حالت پای راست را کاملاً باز کرده و قسمت هلالی و فرورفته بدنه گیتار (گودی کمر گیتار پایین) روی ران پای چپ قرار میگیرد و کاملاً کیپ ران می شود و ته گیتار با پای راست تماس دارد . باید دقت شود که دسته گیتار موازی

سطح زمین قرار نگیرد بلکه یک زاویه مایل با زمین بسازد. برای اینکه گیتار با زاویه مناسب نسبت به زمین و سینه ما قرار

گیرد به دو نکته اساسی باید توجه کرد:

۱- سطح صفحه رویی گیتار می بایست کاملاً شاقول و عمود بر سطح زمین باشد. اگر شما کاملاً صاف و بدون قوز

بشنینید گیتار کمی از شما فاصله دارد بنابراین می بایست قدری سینه خود را به جلو داده تا برجستگی قوس شانه بالای گیتار به آرامی بر روی سینه تان تکیه کند.

۲- برجستگی قوس شانه گیتار در بالا می بایست وسط سینه قرار گیرد. در این صورن دسته گیتار نسبت به زمین با زاویه مناسبی قرار می گیرد و این زاویه معمولاً به اندازه ای است که ابتدای سر دسته موازی شانه و تقریباً در سطح شانه چپ قرار می گیرد سپس تقریباً آنتهای ساعد دست راست را برابر راست را برابر بزرگ بالای بدن گیتار تکیه کنید. طوری که کتف راست شما نه بیش از اندازه بالا و نه بیش از اندازه پایین باید و موازی و هم تراز کتف چپ باشد.

ناخن در گیتار

مهم ترین مسئله در نواختن گیتار ایجاد صدای زیباست. جدا از روش نگهداشت و استفاده درست از تکنیک های ضربه زنی که شامل ضربه زنی مفصل متحرک و نیرو دهنده است مطمئناً استفاده و نگهداری صحیح از ناخن ها که شامل اندازه شکل و نحوه پرداخت آن است از فاکتورهای بسیار مهم در ایجاد صدایی با کیفیت و زیبا است.

گیtarیست های اعصار گذشته بدون ناخن می نواختند و دلیل اینکه از ناخن ها استفاده نمی شد این است که اعتقاد بر این بوده که اگر از ناخن استفاده شود صدا دیگر آن شیرینی و خلوص را نخواهد داشت. این نظریه تا اوایل قرن بیستم که بالاخره با کوشش های خستگی ناپذیر آندره سکوویا نوازنده گذاری شد ادامه داشت امروزه تقریباً در تمام

کنسرت های گیتار از این روش استفاده می شود و تقریباً ۹۹٪ اساتید جهان به این روش تدریس می کنند. روش نواختن با ناخن، صدایی صاف، متوازن، قوی تر و گسترده وسیع تری از لحاظ رنگ صدا در اجرا ایجاد می کند. برای طول ناخن قانون خیلی سخت و صریحی وجود ندارد. طول ناخن در افراد مختلف ممکن است متفاوت باشد و به تجربه شخصی هر کس بستگی دارد. مناسبترین اندازه ناخن که توصیه می شود به این شکل است که دست راست را طوری

نگاه داریم که کف دست به سمت شما باشد در این حالت میتوانید نوک ناخن ها را بینید. آن قسمت از نوک که از این سمت دیده میشود باید از یک تا سه میلی متر باشد (البته گاه در بیشترین حد خود می تواند تا چهار میلی متر هم باشد). پیشنهاد میکنم که از یک میلیمتر شروع کنید و به تدریج دو میلی متر بررسانید (تجربه ثابت کرده که برای اکثر نوازنده ها بلندی ۲ میلی متر ناخن مناسب است).

برای کوتاه کردن ناخن هیچ گاه از ناخن گیر و قیچی استفاده نکنید. همیشه از یک سوهان ناخن مرغوب یا یک کاغذ سمباده استفاده کنید و ناخن ها را مانند هلال ماه شکل دهید. ناخن خود را در فاصله کوتاه (هر روز یا یک روز در میان) کوتاه کنید. تا همیشه ناخن هایتان در یک محدوده از بلندی قرار داشته باشند و بتوانید به اندازه و ضربه زنی با آن عادت کنید. در حالی که ناخن ها با فاصله زیاد کوتاه شوند بعد از کوتاه کردن آن تغییر طول زیادی به وجود می آید که ضربه زنی را برایتان مشکل می کند. وقتی ناخن را به حالت صحیح کوتاه کردید لب ناخن را باید با یک کاغذ سمباده نرم پرداخت کنید و هرگونه ناهمواری در گوشه ها را بگیرید. با کاغذ سمباده فقط نوک و داخل نوک ناخن را بساید و نهایتا با یک تکه چرم یا مقوای یا مداد پاک کن معمولی نوک ناخن را به حالت شیشه ای و شفاف در آورید. ناخن نرم صدای شفاف تری می دهد. شکل ناخن باید در وسط نوک دار باشد. و یا به عبارت دیگر به شکل هلال ماه در آید. هر چه ناخن با سطح وسیع تری در ضربه زنی با سیم تماس پیدا کند صدای حجمی تر، غنی تر، قوی تر و شفاف تری ایجاد می کند.

کوک کردن گیتار

برای کوک کردن گیتار روشهای مختلفی وجود دارد از جمله استفاده از تیونر الکتریکی و...اما متداولترین و مهمترین آن اینست که خود شما بتوانید بدون استفاده دستگاهی و یا هر چیز دیگری گیتار خود را بصورت فرضی کوک کنید چرا که ممکن است مدهای بسیاری گیتاری در دست بگیرید و هیچ یک از لوازم کوک کردن گیتار با شما نباشد آنوقت چه کار میکنید؟ در این مبحث کوک کردن گیتار را بصورت فرضی به شما آموزش میدهم در این روش ممکن است گیتار شما بر اساس نتهاي دقیق موسیقی کوک نباشد مثلاً بجای اینکه سیم یک شمانت (می) باشد در روش فرضی بروی نت

(ف) یا هر نت دیگری کوک شود اما از آنجایی که در این روش تمام سیمها بر مبنای سیم یک کوک میشود بنابراین کوک صحیح و فرضی خواهیم داشت. می دانیم که سیمها گیتار در حالت آزاد از بالا به پایین (می لا رس ل سی می) میباشد در این روش ابتدا سیم یک خود را تا حدی سفت میکنیم یا آنکه به همان حالت آنرا رها میکنیم حال بر فرض آنکه سیم اول مانت (می) باشد سیم دوم را با سیم یک کوک میکنیم به اینصورت که انگشت خود را بروی فرت ۵ سیم ۲ قرار میدهیم و سعی میکنیم که آنقدر سیم ۲ را شل و یا سفت کنیم که بروی این فرت قرار گرفته با سیم یک هم صدا شود (برای جلوگیری از احتمال پاره شدن سیم سعی کنید اول سیم ۲ رو شل کنید و سپس به تدریج سیم را سفت کنید تا نتی که بروی این فرت قرار دارد با سیم ۱ هم صدا شود) بعد از همصدای شدن نتی که بروی فرت ۵ سیم ۲ قرار دارد با سیم یک، زمان کوک کردن سیم ۳ بر اساس سیم ۲ میباشد که در این زمان شما انگشت خود را بروی فرت ۴ سیم ۳ قرار میدهید و سعی میکنید (بر اساس آنچه که برای سیم قبل گفته شده) نتی که بروی این فرت قرار گرفته شده را با سیم ۲ همصدای کنید. حال بعد از کوک کردن سیم سوم ما که نت (سل) است، سیم ۴ را بر اساس سیم ۳ کوک کنیم که در این حالت انگشت خود را بروی فرت ۵ سیم ۴ قرار میدهیم و سعی میکنیم که صدای این فرت با صدای سیم ۳ هم صدا شود در مورد سیم ۵ نیز بعد از کوک کردن سیم ۴ که نت (ر) میباشد انگشت خود را بروی فرت ۵ سیم ۵ قرار میدهیم و سعی میکنیم که صدای این فرت با صدای سیم ۴ هم صدا شود و بعد آن نوبت کوک کردن سیم ۶ میباشد که آنرا با سیم ۵ که نت (لا) میباشد کوک کنیم با این صورت که انگشت خود را بروی فرت ۵ سیم ۶ قرار میدهیم و سعی میکنیم که صدای این فرت با صدای سیم ۵ همصدای شود بنابراین این سیم ۶ ما نیز که نت (می) میباشد نیز کوک میشود. در صورتی که میخواهید کوک دقیقی داشته باشد سیمها را بطور دقیق کوک کنید چرا که اگه یک سیم را اشتباه کوک کنید از آنجایی که این سیم مبنایی است برای کوک کردن سیمها دیگر بنا براین، کوک نادرستی خواهیم داشت. نرم افزارهای بسیاری برای کوک کردن گیتار وجود دارد که میتوانید گیتار خود را با استفاده از یک میکروفون کوک کنید که کوک بسیار دقیقی خواهید داشت به این صورت که بعد از نصب برنامه و قرار دادن فیش میکروفون در قسمت کارت صدا، میکروفون را در مقابل گیتار قرار میدهید بطور مثال اگر بخواهیم سیم یک را که نت (می) میباشد را تنظیم کنیم با

زدن ضربه بروی این سیم برنامه به شما میگوید که سیم یک شما چه نتی است و در صورتی که نت مورد نظر نبود با شل و سفت کردن سیم به نت اصلی آن که نت (می) است میرسیم این یک برنامه کام لاً مفید میباشد که امیدوارم مورد استفاده قرار بگیرد در این روش هم برای جلوگیری از احتما پاره شدن سیم سعی کنید سیمها را قبل از کوک کمی شل کنید سپس بتدریج آن را محکم کنید تا به نت مورد نظر برسید

کوک گیتار به وسیله دستگاه

دیاپازون: دیاپازون گیتار وسیله ای است که دارای ۶ صدا می باشد و دمیدن در سوراخ های آن می توانیم صدای هر یک از ۶ سیم گیتار را ایجاد کنیم . برای اینکه سیمی را کوک کنیم صدای آن را با دیاپازون ایجاد کرده و گوشی کوک را آنقدر در جهت مناسب می گردانیم تا صدای سیم با صدای دیاپازون یکی شود نوع دیگر از دیاپازون U شکل نیز وجود دارد که ضربه زدن و به ارتعاش در آوردن تیغه های U شکل آن معمولا ارتعاش ۴۴۰ نوسان در ثانیه به دست می آید که معادل صدای فرت پنجم سیم اول گیتار است .

تیونر: تیونر دستگاهی است الکترونیکی که برای کوک گیتار می باشد سیم را به ارتعاش در آورد و به جای نوازنده دستگاه بعد از شنیدن آن ارتعاش مقدار کم یا زیاد بودن آن را نسبت به کوک استاندارد آن سیم در صفحه دیجیتال یا در صفحه مدرج که یک عقریه در آن حرکت می کند نشان می دهد و بعد از تغییر کوک سیم وقتی به کوک درست رسیدیم معمولا چراغ سبزی هم به نشانه تایید صحیح بودن کوک روشن می شود .

تکنیک پیکادو (ضربه زدن) – Picado

در تکنیک پیکادو ، جمله های تک نتی با ضربات متوالی انگشتان دست راست بصورت آپویاندو نواخته میشود . رایج ترین شکل پیکادو ، استفاده از ضربات پشت سر هم انگشت ۱ و ۲ هست . این تکنیک برای مlodی هایی با سرعت پایین هم استفاده می شود . طبق معمول اگر روی این تکنیک هم تمرین داشته باشیم می توانیم به حدی برسیم که تک نتها رو هم بتوانیم با سرعت با لا اجرا کنیم . در فلامنکو تک نتها بصورت آپویاندو زده میشود نه بصورت تیراندو . و تناوب تکرار برای انگشتان اشاره و وسط مهم است یعنی باید بصورت یکی در میان به سیم ضربه بزنند در

غیره اینصورت پیکادو ما برای انگشت اشاره و وسط اشتباه است و همینطور حالت دست راست برای این تکنیک به صورت تکنیک آپویاندو است.

نکته: مفاصل انتهایی انگشتان کمی بالاتر، و پشت دست موازی با صفحه صدا گیتار است و هیچگونه حرکتی در مفاصل انگشتان نداریم.

موقعیت انگشت شصت در این تکنیک زمانی که ضربات روی سه سیم تریبل زده می شود انگشت P روی سیم ۶ قرار می گیرد ولی زمانی که ضربات روی سه سیم باس زده می شود انگشت P مقداری بالاتر قرار می گیرد.

أنواع ضربة زدنها:

برای نواختن ملودی به دو روش می توانیم بنواییم:

۱- تیراندو

۲- آپویاندو

ضربه آزاد (تیراندو)

در این نوع از ضربه مفصل متحرک و نیرودهنده، مفصل دوم (برای انگشت های m_i و a) می باشد و برای به صدا در آوردن سیم ها، انگشت های i و a از بند دوم خم شده و نوک انگشت یک مسیر دورانی را به مرکز مفصل دوم و شعاع دو بند اول انگشت به طرف کف دست انجام می دهند. به خاطر حرکت دورانی و منحنی، نوک نگشت بعد از ضربه زدن از سطح سیم بالایی دور شده و بدون اینکه بر خوردي با آن داشته باشد، از روی آن سیم می گذرد. نوک ناخن به تنهایی عمل ضربه زنی را انجام نمی دهد و در تمام انواع ضربه زنی نوک انگشت و ناخن همزمان در ضربه زنی شرکت دارند.

انگشت ها بعد از ضربه زدن دوباره به جای اول خود برای ضربه رون همان سیم برگشته یا به حرکت خود به طرف سیم جدیدی که باید نواخته شود ادامه می دهند و در فاصله یک ضربه تا ضربه دیگر آن انگشت از مسیر خود زیاد دور نشده و در هوا معلق نمی شود. برای ضربه زدن با انگشت ۱ کاملا باید از سمت چپ ناخن، و مورب بر سیم

ضربه بزنید . در مورد انگشت های m و a چون کاملا چسبیده به انگشت i هستند محل ضربه زنی خود به خود تعیین می شود .

در مورد انگشت p مفصل متحرک و نیرو دهنده مفصل پایه آن انگشت می باشد. در ضربه زنی توسط این انگشت باید دقت شود که مفصل های شست به هیچ وجه خم نشوند و کاملا صاف و کشیده باقی بمانند و نوک انگشت با زاویه ۴۵ درجه به سیم ضربه می زند و یک مسیر دورانی را طوری که با سیم پایین هیچ برخوردی نداشته باشد طی می کند.

انگشت X به خاطر کوتاه بودن در ضربه زنی شرکت نمی کند (این انگشت فقط در روش نوازنده‌گی فلامنکو در اجرای تکنیک های راسکوادو استفاده قرار می گیرد) و می بایست کاملا راحت و در کنار انگشت a قرار گیرد و از آن جدا نشود . انگشت کوچک نه باید کشیده و صاف شده و به طرف بیرون متمایل شود و نه بیش از اندازه خمیده که به کف دست نزدیک شود و باید سعی شود در کنار انگشت a باقی بماند.

ضربه تکیه (آپویاندو)

در این نوع، انگشت i و m پس از به صدا درآوردن سیم، به سیم بعدی تکیه می‌کند(البته به جز سیم 6). زیبایی صدای گیتار بستگی زیادی به شکل و اندازه ناخن دارد . در عین حال درستی وضعیت دست راست و عمل ضربه زنی از جهت زاویه ضربه زنی و استفاده درست از مفصل متحرک و نیرو دهنده نیز در زیبایی و وضوح صدای گیتار تاثیر بسیار زیادی دارد. ضمنا برای اینکه یک نوازنده به صدا دهنده‌گی (Sonorite) قابل قبولی برسد ، باید با ضربه زنی قوی و واضح تمرین کند . حالا یک تمرین مقدماتی به شرح زیر انجام دهید تا انگشت های خود را آماده را به حالتی که در وضعیت دست راست شرح داده شده روی سیم های گیتار قرار دهید. (انگشت p روی سیم چهارم ، انگشت i روی سیم سوم ، انگشت m روی سیم دوم و انگشت a روی سیم اول) . یکی از انگشت را از سیم جدا کرده ، در حالیکه سایر انگشت ها همچنان در محل خود باقی هستند، ضربه زنی را مکررا انجام دهید . این

تمرین باعث می شود که حرکت و نیروی ضربه زنی یک انگشت وابسته به حرکت انگشت های دیگر نباشد و از آنها نیرو نگیرد. این برنامه تمرینی را در مورد تمام انگشت ها و سیم ها به کار گیرد.

آرپیچ (Arpeggio)

به تک تک اجرا کردن نت های یک آکورد آرپیچ میگویند.

چند تمرین برای اجرای آرپیچ:

- با انگشت p سیم پنجم، انگشت i سیم سوم، انگشت m سیم دوم و انگشت a سیم اول را به ترتیب و بصورت مکرر مینوازیم. (ابتدا با سرعت نت سیاه تمرین کنید بعد که کمی مهارت پیدا کردید مثل شکل زیر با سرعت دو لامنگ بنوازید)

- با انگشت p سیم پنجم، انگشت i سیم سوم، انگشت a سیم دوم ، انگشت m سیم اول ، انگشت m سیم دوم ، انگشت i سیم سوم به ترتیب و به صورت مکرر مینوازیم.

- با انگشت p سیم پنجم، با انگشت a سیم اول، انگشت m سیم دوم ، انگشت i سیم سوم به ترتیب و به صورت مکرر مینوازیم.

آرپیچ دوبل

این تکنیک دست راست که توسط دون رامون مونتایا به سطوح بالای ذوقی و هنری ارتقا پیدا کرد، در فلامنکو بسیار مورد استفاده قرار میگیرد تا به صدای آرپژ ظرافتی خواص بخشیده و در عین حال آنرا به زیبایی پر میکند. هر آرپژ دارای ۶ نت میباشد که در آن شست یک نت بم را با تکنیک آپایاندو به صدا در میاورد و بعد از آن انگشت‌های $i m a$ به نوبت با تکنیک تیراندو ۳ سیم زیربه صدا در میآورد هر آرپژ بصورت یک گروه ۶ نتی است و عدد ۶ در بالای هر یک از این گروه‌ها مشخص میکند که هر ۶ نت مجموعاً معادل یک ضرب طول میکشد. پس یک آرپژ دوبل از ضربات $p i m a m i$ تشکیل شده که به ترتیب اجرا میشود (از چپ به راست).

نکته مهم در اینجا اینست که باید فاصله بین نتها و همچنین قدرت نواختن نتها با هم برابر باشد. در ابتدا باید آنرا به آرامی اجرا کرد و کم به سرعت خود بیافزاییم.

تکنیک ترمولو (tremolo)

ترمولو یکی از تکنیک‌های تکنوازی گیتار میباشد که توسط آن صدای گیتار شبیه به صدای دو ساز بطور همزمان بگوش میرسد. یکی از این دو ساز ملوودی روانی را با صدای زیر مینوازد که حالت این صدای ممتد مانند ساز ماندولین توسط تکرار بسیار سریع نت‌ها ایجاد میشود. ساز دیگر که با صدای بم اجرا میگردد نقش همراهی ریتمیک را بعده داشته و یا ملوودی دیگری را در تضاد مینوازد.

تقویت تکنیک دست راست:

از انجایی که ترمولو ابزاری عالی برای تقویت تکنیک دست راست میباشد آن را در این مرحله به شما معرفی میکنیم. برای اجراء این تکنیک حرکات شست و دیگر انگشتان باید کاملاً مستقل از یکدیگر بوده و هر کدام بخوبی تحت کنترل قرار گیرند. اگر بخواهید ترمولو را بسرعتی بنوازید که کاملاً حس شود باید تمرینهای بسیار زیادی انجام دهید با

این وجود اگر بتوانید حتی از همین حالت آن را بسیار آهسته ولی با ریتمی موزون و با حرکات مستقل شست و انگشتها بوازید میتوانید مطمئن باشید که خیلی سریع تکنیک دست راست شما پیشرفت خواهد کرد.

ترمولو به شیوه فلامنکو:

در این نوع در هر ضرب ۵ نت اجرا میشود که در آن شست ابتدا یک نت بم مینوازد (بصورت آپایاندو) و به دنبال آن ۴ انگشت دیگر به ترتیب یک نت زیر را با تکنیک تیراندو به صدا در میاورند بطور کلی ترتیب انگشتان در این تکنیک به اینصورت است:

p a m i m

ترمولو به شیوه کلاسیک:

تنها تفاوت ترمولو به روش کلاسیک با ترمولو به روش فلامنکو اینست که در ترمولو به روش کلاسیک در هر ضرب ۴ نت اجرا میشود که ترتیب انگشتان به اینصورت است:

p . i. a. m

چند نکته مهم: برای خلق یک مlodی روان و پیوسته باید ریتم را یکنواخت و موزون نگه داریم. ضربات انگشتان باید بطور مجزا و با مقدار نیروی مساوی صورت گیرد بصورتی که صدای هر ضربه به یک میزان بوده و همچنین فواصل بین ضربات باید مساوی باشد. میتوانیم ترمولو را آرپژ بروی یک سیم تشییه کرد که با این نوع نگرش شما میتوانید فواصل بین نتها را با دقت بیشتری رعایت کنید. در ابتدا باید آنرا اهسته تمرين کنید که فواصل بین نتها مساوی باشند.

دست خود را سست نگهدارید و انگشتانتان را از بند ها حرکت دهید. بعد از اینکه ترمولو را بروی سیم ۱ اجرا کردید و خوب حرفه ای شدید شدید میتوانید آنرا به روی سیم ۲ و ۳ نیز اجرا کنید که کمی مشکلتر است

تکنیکی است جهت نواختن عبارت تک نتی گام مانند (ملودی) که با توالی انگشتان A , m , a نواخته می شود .

راسگوادو (Rasgueado)

راسگوآدو به چهار بخش تقسیم می شود :

۱- **راسگوآدوی انگشت اشاره:** انگشت A را جمع می کنیم و همزمان با باز کردن آن به سیمها به صورت تلنگری

ضربه می زیم.

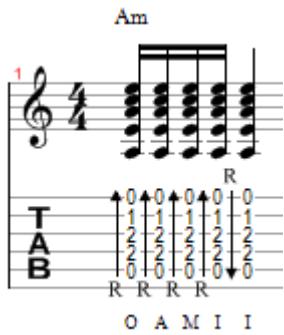

۲- **راسگوآدوی معمولی:** که در آن انگشتان دست راست جمع شده و سپس به ترتیب (i , m , a , e) روی

سیم ها فرود می آیند.

۳- **راسگوآدوی پنج تایی:** که مانند راسگوآدوی معمولی است ، با این تفاوت که یک ضرب برگشتی با انگشت A

به آخر آن اضافه می کند .

۴- راسگوادوی ۳ تایی (آبانیکو): راسگوادوی ۳ تایی که توسط انگشت شست p و انگشت وسط m اجرا میشود

در فلامنکو جزء پر استفاده‌ترین تکنیکها میباشد و امروزه اثر کاملا ریتمیک آن باعث محبوبیت بین نوازنده‌گان گیtar

فلامنکو شده است. چگونگی اجرای آن بصورت زیر است:

۱- در ابتدا شست با ضربه رو به بالا تمام سیمه‌های را که نت آکورد را تشکیل میدهند، با قدرت به صدا در میاورد

(مثلًا در آکورد فا ماژور ۶ سیم به صدا در میاید)

۲- سپس انگشت وسط با ضربه رو به پایین سیمه‌ها را به صدا در میاورد.

۳- و در پایان، ضربه رو به پایین شست اجراء میگردد.

در این راسگوادو نیز باید توجه داشت که تک نک ضربات باید به طور واضح قابل شنیدن باشد و همچنین فاصله

زمانی بین ضربات نیز باید مساوی باشد. در ابتدا این تکنیک را آهسته اجرا کرده و سپس به سرعت خود می‌افزاید در

ضمن باید در هنگام تمرین از ضرب پا و شمارش و یا مترونوم استفاده کنید. در این راسگوادو نه تنها هماهنگی بین

انگشت وسط و شست مهم است بلکه حرکت خود دست از ناحیه مچ نیز بسیار مهم است. نکته دیگر که مهم است

اینکه دست باید از ناحیه مچ به اندازه‌ای خم شود که شست بتواند در خطی عمودی ضربه وارد کند. برای اینکه شست

و انگشت وسط در هنگام اجرای ضربات در حالتی صحیح قرار داشته باشد باید مچ دست سست باشد تا بتوانیم دست

را ازدانه از قسمت مچ تاب دهیم. بدین ترتیب نوعی حرکت رفت و برگشت و همچنین تا حدی چرخشی (که به

هنگام اجراء از دید نوازنده در جهت عقربه‌های ساعت است خواهد بود) در مچ دست ایجاد میگردد

:**(Golpe) گلپ**

یکی دیگر از تکنیک های مهم و حیاتی فلامنکو ، گلپ نام دارد که عبارت است از ضربتی نسبتاً آهسته که بر روی گلپیدور توسط نوک انگشت a (ناخن و گوشت هر دو) یا با دو انگشت a و m زده می شود .

:**(Ligado) لیگادو**

عملی است که به وسیله آن یک نت توسط دست چپ ایجاد می شود و بر دو نوع است :

- ۱- **چکشی** : که برای اجرای آن انگشت دست چپ روی نت مورد نظر کوییده می شود .
- ۲- **کششی** : که برای اجرای آن انگشت دست چپ سیم را به طرف پائین کشیده و نت مورد نظر را به صدا در می آورد .

:**(Ayudado) آیودادو**

آیودادو یک تکنیک زیبا و موثر در موسیقی فلامنکو می باشد که در آن یک نت بم (روی سیم های بس) توسط p که با یک نت زیر (روی سیم های زیر) توسط A دنبال می شود ، اجرا می شود .

:**(Alzapua) آلزاپوا**

تکنیکی است که در آن فقط از انگشت p استفاده می شود و اکثراً دارای سه مرحله می باشد . (در سبک فلامنکو استفاده می شود .)

- ۱- یک ضربه رو به پائین
- ۲- یک ضربه رو به بالا
- ۳- یک نت ملودی که به صورت آپویاندو نواخته می شود . که البته هر سه مرحله از انگشت p استفاده می شود .

:**(Apagado) آپاگادو**

تکنیکی در فلامنکو است که هر گاه نوازنده گیتار بخواهد صدای آکوردی را به طور ناگهانی خفه کند از این تکنیک استفاده می کند . برای اجرای آپاگادو هم از دست راست و هم از دست چپ می توان استفاده کرد . اجرای آپاگادو با

دست راست به این صورت است که مچ دست با مهارت خاص به طرف داخل ، یعنی به سمت صفحه جلوی گیتار حرکت می کند و باعث قطع صدا می شود .

آراستره (Arastre):

برای اجرای این تکنیک (که خصوصا در توکه هایی چون گرانایناس و تارانتاس مورد استفاده قرار می گیرد) دست راست را به گونه ای بالا می کشند که انگشت a به طرف بالا کشیده می شود و به ترتیب سیمهای اول تا ششم را به طور منظم و به صورت آپویاندو به صدا در می آید . به این ترتیب آکورد به صورت یک آرپز سریع به گوش می رسد که نتهای آن از زیر به بم به صدا در در آمده اند. (بیشتر در سبک فلامنکو استفاده می شود.)

ویراتو (Vibrato):

برای اجرای این تکنیک در فلامنکو یکی از انگشتان دست چپ در همان حالی که سیم را گرفته است (پس از آنکه سیم توسط دست راست به صدا در آمده) آن را در عرض فینگر بورد و در خطی موازی با فرتهای به طرف کف دست میکشد . تکرار متوالی سریع کشیدن و شل کردن سیم باعث زیر و بم شدن صدای نت می شود . ویراتو دو نوع است :

۱- لغزشی

۲- کششی

پولگار (Pulgar):

یکی از تکنیکهای انگشت p می باشد که توسط آن تمام نتهای ملودی ، حتی نتهای سیمهای زیر توسط انگشت p نواخته می شود.

آبانیکو (Abanico):

باد بزن؛ اصطلاحی در فلامنکو است برای راسگوادویی که در نواختن ، حالتی شبیه به باد بزن به خود می گیرد .

بداهه نوازی

بسیاری از کسانی که نمی خواهند بداهه نوازی کنند بیشتر بیم آن را دارند هنگام اجرا نت غلطی را بزنند که بد صدا باشد و یا چنانچه با یک گروه میتوانند از این موضوع میترسند که از هارمونی گروه عقب یا جلو بیفتند.

به این نکات توجه کنید:

- در موسیقی Jazz اصلاً نگران زدن نت اشتباه نباید بود چون شما به محض اینکه احساس کردید نتی رو اشتباه زدید با نیم پرده بالا یا پایین رفتن بدون شک میتوانید حداقل به نتهای هفتم یا نهم یا سیزدهم و ... هارمونی لحظه ای خواهید رسید.

- جدای از این موضوع اگر به کارهای افرادی مانند تلونیوس مانک (Thelonious Monk) گوش کرده باشید، متوجه خواهید شد که چنانچه کاربرد صحیح نت ها را بیاموزیم میتوان به جرات گفت که اص لآن false معنی ندارد و همه نتها در هر گامی قابل اجرا هستند.

برای احتیاط بیشتر اگر در بداهه نوازی خیلی تجربه ندارید، سعی کنید شروع ها و فرودهای مlodیهای شما روی نتهای اول، سوم، پنجم یا هفتم گام باشد، همین کافی است تا مlodی بداهه شما حداقل بد صدا نباشد.

اگر حس کردید که از هارمونی عقب افتادید یا احیاناً جلوتر هستید باز نگران نباشید چون معنی لا هارمونی در سیکلهای ۴ یا ۸ یا ۱۶ یا ۱۲ میزانی تکرار میشود. لذا دست پاچه نشوید و با رعایت نکته پاراگراف بالا ادامه بدید تا به اول Progression برسید.

تا اینجا شما مطمئن هستید که مlodی که میزنید بد صدا نیست، این کافی نیست باید خوش صدا هم باشد. یک نکته مهم در خوش صدا بودن مlodی که هیچ ربطی به خلاقیت ندارد، علاقه مردم به تکرار در موسیقی است. مردم دوست دارند یک جمله موسیقی را بیش از یکبار بشنوند پس هرگز سعی نکنید دائماً مlodی های جدید اجرا کنید چون در پایان کار حتی یک ثانیه از موسیقی شما در ذهن هیچکس بجا نخواهد ماند.

بالای ۸۰ درصد مlodی های موسیقی Jazz روی نتهای چنگ استوار شده است و اغلب کسانی که بداهه نوازی Jazz میکنند با این نتها حرکت میکنند تا روی یک نت مناسب فرود بیایند. پس سعی نکنید از بزرگان Jazz

بزرگتر باشد بنابراین به همین نتهای چنگ قانع باشد و تمرینهای خود را با این نتها انجام بدید تا با سلط بتوانید از آنها استفاده کنید.

در پایان بدانید که هیچ چیز به اندازه گوش کردن به موسیقی Jazz و تمرین همزمان هنگامی که موسیقی در حال پخش است نمی‌تواند قوه بدهاhe نوازی شما را پرورش دهد.

در موسیقی "ریتم هارمونی" به میزان یا نرخی گفته می‌شود که آکوردها - یا همان هارمونی هر قسمت - در طول اجرای قطعه دستخوش تغییر می‌شوند. به بیان دیگر اگر بتوانیم رفتار تغییرات هارمونی را در یک قطعه تشخیص داده آنرا ترسیم کنیم در نهایت به شکلی می‌رسیم که از آن می‌توان ریتم هارمونی را استخراج کرد.

در یک قطعه موسیقی تنال، ملودی و هارمونی بصورت ذاتی تمایل به حرکت حول و حوش تنالیه دارند، میزان دوری و نزدیکی از تنالیه در واحد زمان ویژگی ای در موسیقی پدیدار می‌کند که "ریتم هارمونی" نامیده می‌شود.

(همانند تغییرات کشش نتها که ریتم را بوجود می‌آورد)

برخلاف ریتم - به معنای نحوه تغییر کشش نتها -، هارمونی و یا ملودی که اغلب در تجزیه تحلیل قطعات موسیقی مورد توجه موسیقیدانان قرار می‌گیرد، ریتم هارمونی جز در موارد خاص تحلیل نمی‌شود. عنوان یک نتیجه از این بررسی‌ها می‌توان به تفاوت ریتم هارمونی در موسیقی کلاسیک و باروک اشاره داشت. ریتم هارمونی در موسیقی کلاسیک بیش از باروک است، با وجود آنکه هارمونی موسیقی کلاسیک به مراتب ساده‌تر از هارمونی موسیقی باروک است.

با کمی دقت می‌توان دریافت که "ریتم هارمونی" می‌تواند نشان دهنده میزان فعالیت یا پردازش‌هایی باشد که مغز با شنیدن موسیقی، برای درک آن باید انجام دهد. حتی اگر در بافت موسیقی آکوردهای ساده وجود داشته باشد تغییرات سریع آن می‌تواند مغز را به پردازش بیشتری وا دارد.

تأثیر "ریتم هارمونی" در موسیقی

شاید برای شما جالب و حتی تعجب آور باشد اگر بدانید که "ریتم هارمونی" می‌تواند موسیقی ای را که ما می‌شنویم دستخوش تغییرات شدیدی نماید. آزمایش‌های فیزیکی انجام داده شده نشان می‌دهد سرعت اجرای نتها و تداخل امواج حاصله از آنها با یکدیگر و هارمونیک‌های خودشان، می‌تواند در نحوه شنیدن موسیقی تغییرات زیادی ایجاد کند.

ریتم به معنای رفتار تغییر کشش نتها در واحد زمان با هارمونی ارتباط تنگی دارند. عنوان مثال اگر شما با تمپوی بسیار پایین بصورت متناوب نتها دو، می و سل را اجرا کنید هیچ احساس خاصی از وجود هارمونی در آن نخواهد کرد. اما اگر همین تمپو را بتدریج بالا ببرید بطور قطع آکورد دو مژور را خواهد شنید. رابطه برعکس هم وجود دارد تغییرات هارمونی می‌تواند روی ملودي ای که ذهن شما از موسیقی استخراج می‌کند تاثیر بگذارد

یک آزمایش:

ارتباط ریتم و هارمونی به مواردی که در بالا گفته محدود نمی‌شود و بسیار پیچیده تر از آن است که فکرش را می‌توان کرد. یکی از آن موارد، تاثیر سرعت اجرای یک نت بر صدای حاصل از آن است. نت ثابتی در نظر بگیرد و با الگویی مانند "یک نت چنگ + دو نت دولا چنگ + دو نت دولا چنگ + یک چنگ" آنرا با سرعت بالا روی گیتار اجرا کنید. اگر گوش دقیقی داشته باشد بوضوح مشاهده می‌کنید که بجای صدای یک نت، فاصله پنجم آنرا می‌شنوید!

خصوصیات فیزیکی و آکوستیکی ساز از یک طرف و نیز الگوی نواختن نتها از طرف دیگر مشخص می‌کند که در سرعت‌های بالای اجرا، کدام نت علاوه بر نت اصلی شنیده خواهد شد. لازم به ذکر است الگوهای ریتمیک دیگری نیز وجود دارند که توسط آنها می‌توان با استفاده از یک نت دیگر فاصله‌ها را ایجاد کرد. موضوع حتی می‌تواند فراتر از این نیز کشانده شود، شما می‌توانید - حداقل از لحظه

تئوری - با استفاده از الگوهای خاص ریتمیک و تنها یک نت موسیقی، آکوردهای متفاوتی را تولید کنید. از این نکته می‌توان به این نتیجه جالب رسید که هر آکورد ذاتاً در درون خود یک الگوی نهفته ریتمیک دارد. بسیاری از کارشناسان فیزیک موسیقی معتقد هستند آن دسته از موسیقی هایی که در آنها هارمونی، تغییرات آن و ریتم، رابطهای خاصی با یکدیگر دارند می‌توانند به مراتب دلنشیز تر از آنها باشند که در آنها المانهای نامبرده رابطه مشخصی ندارند.

نوشتن پیکاردي در علم هارموني

یکی از تکنیکهای زیبایی که هنگام نوشتن هارمونی میتوان استفاده کرد تکنیک پیکاردي میباشد. اگردر یک گام مینور روی آکورد پایه گام باشیم و بخواهیم به آکوردي که روی درجه ۴ گام ساخته میشود حرکت کنیم میتوان یک آکورد میانی برای زیباتر شدن این حرکت بکار برد.

این آکورد روی درجه اول گام و در قالب مأذور ساخته میشود و قبل از آکورد درجه ۴ که میخواهد بیاید ، نوخته میشود.

مثال : فرض کنید در گام لا مینور هستید . در میانه آهنگ ، برای رفتن از آکورد لا مینور به ر مینور برای ایجاد پیکاردي باید ابتدا لا مینور ، سپس لا مأذور زد و پس از آن روی رمینور رفت.

حرکت ملودی قابل تولید شده در هنگام زدن این سه آکورد پشت سر هم ، حرکت کروماتیک درجه ۲ آکورد اول به درجه ۲ آکورد دوم و بعد به درجه اول آکورد سوم است یعنی $Re \leftarrow \#Do \leftarrow Do$ و این در حالیست که نه نت $\#Do$ و نه آکورد لا مأذور متعلق به گام لا مینور نیستند.

چنین تکنیکی معمولاً برای اتصال یک موظیف به خودش برای تکرار مجدد آن موظیف بکار میرود و آکورد پیکاردي در بر دارنده نت زینت و نقش یک آکورد زینتی را بازی میکند و معمولاً کوتاه است.

مثلاً برای درک بیشتر و شنیدن این تکنیک، آکورد های زیر را به تعداد میزانهای نوشته شده در جلوی آن، اجرا کنید. وزن و ریتم دلخواه است.

Am(2) => Dm(2) => Am(2) => E(2) => **Am(1) => A(1) => Dm(2)** => Am(2) => E(2)
=> Am(2)

این تکنیک همانند نفس گیری برای شروع دوبار یک کار میماند. و حرکت کروماتیک بوجود آمده برای گوش، بسیار سیال و راحت است. کاربرد این تکنیک در گام مینور هارمونیک و یا مینور ملودیک، بیش از مینور تئوریک و یا طبیعی است. توجه برای نت نویسان در قالب چهار بخشی: مسلم است که حرکت کروماتیک را بهتر است بصورت بالارونده کامل بنویسند. برای اثر بیشتر این تکنیک، میتوانید بخش سوپرانوی هارمونی را مانند بخش تنور بنویسید تا صدای پیکارهایی بهتر شنیده شود.

ایجاد هارمونی طبیعی

در این مبحث شما با یکی از تکنیکهای ظریف گیتار آشنا میشوید. هارمونی طبیعی تکنیکی هست که باعث می شود صدای خاصی که تقریباً شبیه صدای آونگ هست از گیتار خارج بشود. البته این تکنیک در تمام سبکهای گیتار قابل اجرا هست. برای اینکار انگشت را بصورت مماس به سیم روی قسمت فلزی گیتار قرار داده و ضربه میزنیم و همان موقع انگشت را از روی سیم بر میداریم.

شما باید توجه داشته باشید که ضربهای که میزنید باید دارای اندازه خاصی باشد. اگر بیش از حد محکم بزنید ممکن هست از اینکار نتیجه ای نبرید و اون صدای خاص را حس نکنید. پس تا آنجای که میتوانید ضربه را آرام بزنید. توجه کنید که اینکار بروی فرتها خاصی انجام پذیر هست: (۱۹.۱۲.۵)

تمرین:

در این تمرین با هارمونی طبیعی فرت ۱۲ کار میکنیم و ما باید اینکار رو با سیمهای تریبل انجام بدھیم به این صورت که انگشت را بصورت مماس بروی این ۳ سیم و در فرت ۱۲ قرار میدیم و البته بروی قسمت فلزی و بعد مضراب میزنیم و انگشت را بروی سیم میداریم.

آکورد گذاری یک ملودی

یکی از مشکلاتی که خیلی از نوازندگان نوآموز با آن در ارتباطند، آکورد گذاری آهنگ‌ایشان است.

به نظر من بهترین روش برای اینکار این است که ابتدا نوازنده گام آهنگ را برای خود مشخص کند، بدین ترتیب مجموعه نتهای استفاده شده در ملودی قطعه حدود آبدست می‌آید منظور از حدود آین است که ممکن است در طول قطعه نتهای کمکی زینت و یا حتی تغییر تنالیته صورت گیرد.

خلاصه بعد از مشخص شدن گام، آکوردها نیز از روی فواصل خاص با توجه به فرمول ساخت آکوردها مشخص میشود. حال نوازنده (با فرض اینکه در ک خوبی از موسیقی و تئوری آن دارد) باید انواع نتهای مختلف را در ملودی تشخیص دهد مانند نتهای ایست، گذر و یا

برای نتهای ایست ملودی، آکورد مناسب را از مجموعه آکوردهایی که در این گام پیش رو دارد انتخاب کند. و بسته به نوع سایر نتهای ملودی، در صورت تمایل آکورد گذاری کند.

توصیه میشود که آکورد گذار آنطور که متاسفانه امروزه دیموسیقی ما مُد شده تنها به استفاده از چند آکورد مینور و ماژور اکتفا نکند و با درکی که از حس و بیان سایر آکوردها بدست میآورد، استفاده از آکوردهای نا مطبوع را نیز در کار خود قرار دهد. تا هارمونی، آهنگ قویت و زیست احراً گذد.

نوشتن هارمونی برای آهنگهای مختلف و تجزیه و تحلیل علمی و عملی قطعات مختلف، در درک هارمونی بسیار تاثیر دارد.

آموزش آهنگسازی

ایده ریتمیک برای تهیه ملودی

تهیه ملودی

فرض می کنیم که هیچ ایده موسیقی یا موتیفی در ذهن نداریم که بخواهیم برای تهیه موسیقی از آن استفاده کنیم.

در اینگونه موارد کافی است که بجای ایده موسیقی یک ایده ریتمیک اختیار کنید. شما در انتخاب ایده ریتمیک بسیار آزاد هستید، استفاده از شکل هندسی نتها خود می تواند به تهیه ملودی زیبا کمک کند.

موتیف ریتمیکی که ما در اینجا انتخاب کرده ایم برای هر میزان به دو قسمت تقسیم شده که دو قسمت تضاد زیادی با یکدیگر دارند. در قسمت اول آرامش وجود دارد و در قسمت دوم تحرک. به شکل توجه کنید.

ملودی بر اساس هارمونی برای هشت میزان

حال کافی است بر پایه همین ایده ریتمیک و با توجه به هارمونی هر میزان نتها بی را کنار هم قرار دهیم. بدیهی است به هنگام در کنار هم قرار دادن نتها موسیقی، جدای از سلیقه باید برخی موارد رعایت شود. به نمونه ای که در اینجا تهیه شده است دقت کنید تا راجع به آن بیشتر صحبت کنیم.

ملودی برای هشت میزان

دقت کنید که برای تهیه ملودی اولیه شما نیازی به داشتن ساز ندارید و به راحتی می توانید با مواردی که در اینجا به آنها پرداختیم ملودی اولیه خود را بنویسید و سپس با اجرا روی ساز مشکلات احتمالی آنرا رفع کنید. شک نداشته باشید پس از کسب مهارت لازم دیگر نیازی به در دسترس بودن ساز برای تهیه موسیقی نخواهد داشت.

اما نکاتی چند راجع به ملودی تهیه شده:

۱- میزان اول کام لاآ قالب ریتمیک انتخاب شده را رعایت کرده اند.

۲- برای جلوگیری از یکنواختی در میزان چهارم که قرار است به تناولیه فرود بیاییم تغییر کوچکی در قالب ریتمیک داده ایم. به اینصورت که بحای نت سفید از تریوله های سیاه استفاده کرده ایم.

۳- نتهای سفید در تمام حالت ها فاصله های سوم از آکورد های هر میزان است.

۴- نکته مهم : در تهیه نتهای دولاجنگ نیز روی هارمونی میزان دقت شده است اما هنگامی که می خواهیم روی یک نت سفید در میزان بعد فرود بیاییم، آخرین نتهای ملودی را بدون توجه به هارمونی میزان از آکورد مخالف استفاده می کنیم. بعنوان مثال در میزان اول چهار نت دولاجنگ آخر بدون توجه به هارمونی، بیشتر آکورد را مژور هفت را تداعی می کند تا سل مژور. اینکار باعث فرود روانتر و بهتر ملودی به میزان بعدی می شود.

۵- تعداد پرشها نسبت به نتهای متصل کمتر است که این به زیبایی ملودی می افزاید.

۶- به جز یک مورد - میزان هفتم - که پرش اکتاو داشتیم در سایر موارد پرشها فاصله سوم یا در یک مورد چهارم بوده است. باید دقت کنیم که پرش با فاصله بلند به تعداد زیاد عموماً نمی تواند زیبا باشد و کاربرد آن در میزان هفتم برای شکستن یکنواختی و رسیدن به یک نقطه اوج موضعی بوده است.

۷- ملودی تهیه شده با توجه به فضای مورد نظر می تواند فرق داشته باشد در اینجا فضا بیشتر نزدیک فضای پاپ - کلاسیک اختیار شده است.

یک تمرین خوب با یک برنامه خوب و صحیح

یک تمرین خوب با یک برنامه خوب و صحیح آغاز می شود. اگر شما ۵ دقیقه تمرین را در برنامه یک روز شلوغ خود جا می دهید یا یک بعداز ظهر کامل را صرف این کار می کنید، باید نحوه درست تمرین کردن را بدانید. تمرین کردن جزئیات زیادی دارد که آموزش موسیقی محتاج آن است.

البته قطعاً زمانی که به درستی تمرین می کنید هم مسائلی از قبیل مشکلات موجود در قطعات، شکفتی های پنهان در آنها و تجربه های تازه هم به وجود می آید. اما می توانید از قبل خود را برای آنها آماده کنید.

یک برنامه صحیح به شما شیوه تمرکز حواستان روی یک مشکل برای برطرف کردن آن را آموزش می دهد. منظور از برنامه، توالی خشک یک سری فعالیت نیست. به جای خطوط خشک از پیش تعیین شده زمان فعالیت ها، در جستجوی روش طبیعی که می توانید این کارها را انجام دهید، باشید. بیا مثال قبل از اجرای یک اثر حتماً به آن فکر کنید، در

زمان حال اجرا کنید و در آینده به اجرایتان گوش کنید و راجع به آن بیندیشید. می توانید در همه موارد از این روش استفاده کنید مثلاً برای آینده برنامه ریزی کنید، سپس آنها را انجام دهید و بعلیینید آیا واقعاً آنچه را که از قبل انتظارش را داشتید، انجام داده اید یا خیر. اگر از این زاویه نگاه کنید، تمام این کارهایی که انجام می دهید برنامه اند. اگر قبل از شروع فعالیت به آن فکر کنید، برنامه شما دقیقاً شکل کارهایی که انجام می دهید را به خود می گیرد جتماً باید قبل از شروع کار بدانید که چه می خواهید بکنید. بعد از آن متوجه خواهید شد که تمرینات شما چقدر خوب پیش رفته است. همیشه برنامه ریزی از درون ذهن شروع می شود اما اجازه ندهید که در آنجا باقی بماند. تصمیم هایی که گرفته اید و کارهایی که انجام داده اید (با ذکر اینکه در کدام یک از آنها موفق بوده اید و در کدام یک شکست خورده اید) را در جایی ثبت کنید، پس از مدتی آنها راهنمایی بالرزشی برای شما خواهند شد. معلم های با تجربه و نوازندهای حرفه ای هم از همین ایده ها استفاده کرده اند. کتاب های فراوانی راجع به آموزش تمرین موسیقی نوشته شده است که پایه پیشتر آنها همین برنامه های روزانه بوده است. معلم ها با استفاده از فهرست های رپرتوار، برنامه های پیشرو آموزشی، تقویم تکالیف و سرفصل های دیگری از این قبیل، این کتاب ها را نوشته اند. شما هم می توانید به جای خلق دوباره این روش ها، از آنها به درستی استفاده کنید. هاف لپوف ویولنیست آزاد و معلم معروف کالیفرنیایی، روش های جالبی برای تدریس ارائه داده است. او از صفحه های جدول بنده شده و فهرست های کار استفاده میکند.

برنامه ریزی

استفاده درست از وقت به هنگام تمرین ساز، از مهمترین عواملی است که پیشرفت شما را در نوازندهی تضمین می کند، به نکاتی که یکی از مدرسین موسیقی در این باره بیان کرده است دقت کنید.

جري کوکر (Jerry Coker) پروفوسر موسیقی و نوازنده تووانای saxophone ، استاد دانشگاه و همچنین نویسنده بیش از ۲۰ کتاب در زمینه موسیقی Jazz در ارتباط با روش‌های تمرین کردن موسیقی نظریاتی مفیدی دارد که در اینجا به نکات مهم آن اشاره می کنیم.

او معتقد است که هنرآموز برای موفقیت باید تمرین منظم داشته باشد، حداقل روزی ۷۵ دقیقه. بسیاری از ما بیش ممکن

است بیش از این مقدار طی روز تمرین داشته باشیم، اما نکته اینجاست که بهره لازم از زمان صرف شده را نمی‌بریم.

۱- ابتدا برای اینکه وارد دنیای موسیقی شوید به مدت ۵ دقیقه یک ملودی آرام را که دوست دارید تمرین کنید.

۲- به مدت ۱۵ دقیقه تمرین گام و آرپژ انجام دهید.

۳- به مدت ۱۰ دقیقه تمرین الگوهای ملودیک یا Riff انجام دهید.

۴- به مدت ۵ دقیقه روی ملودی های جدید با آکوردها Improvise کنید.

۵- برای مدت ۱۵ دقیق روی در آوردن ملودی از روی نوار یا CD کار کنید به اینکار Transcription گفته می‌شود.

۶- به مدت ۱۰ دقیقه روی نقطه ضعف های جدی خود کار کنید. مثلاً اگر در بعضی از گام ها ضعف دارید یا با سرعت های زیاد مشکل دارید به آنها پردازید.

۷- برای مدت ۱۵ دقیقه نیز وقت خود را صرف یاد گیری یک آهنگ جدید بکنید که شامل ملودی و تحلیل هارمونی باشد.

استفاده از مترونوم برای محاسبه ریتم موسیقی، چه کمکی به نوازنده کمک می کند؟

همانطور که می‌دانیم موسیقی بر دو پایه اصلی استوار است، اول صدا (زیروبی) و دوم زمان (ریتم)، بنابراین توجه به عنصر ریتم در موسیقی و فراگیری اجرای صحیح انواع آن برای هنرجویان نوازنده‌گی از اهمیت بالایی برخوردار است.

اساس محاسبه ریتم موسیقی توسط ذهن نوازنده انجام می‌پذیرد و در واقع نوازنده باید بتواند ریتم قطعات را در ذهن خود محاسبه کند بر این اساس تمرین ریتم خوانی موسیقی، بدون بکار بردن ساز، ذهن را برای محاسبه ریتم در نوازنده تربیت مینماید. آنچه که در مقاله "نت خوانی و اجرا" پیشتر بطور مفصل تری بیان شده، در این زمینه می‌تواند مفید باشد.

در دوره ای که هنرجو سرگرم فراگیری دوره نوازنده‌گی است، یکی از راههای خوب برای فراگیری محاسبه و اجرای ریتم در هنگام نواختن با ساز، اجرای ریتم توسط پا یا اصطلاحاً روش "پازدن" می‌باشد. اما اشتباه شایعی که غالباً در

اوایل این دوره برای محاسبه ریتم توسط روش پازدن اتفاق می‌افتد، بدینگونه است که هنرجویان ابتدا شروع به نواختن

می نمایند و سپس بر اساس نحوه نواختشان شروع به پازدن می کنند و در این حالت که دیگر زمان پازدن ها با یکدیگر برابر نیست و حالت دلخواهی در اجرای ریتم اتفاق می افتد، یعنی بعضی نت ها کوتاه تر و بعضی دیگر بلندتر از لحاظ زمانی اجرا می شوند.

متاسفانه این اشتباه باعث می گردد تا بجای آنکه هنرجو اجرای خود را بروایه ریتم قطعه شکل دهد، ریتم قطعه را بروایه تصورات و اجرای خود شکل می دهد و در این حالت دیگر قطعه با ریتم اصلی و صحیح خود اجرا نمی گردد و هنرجو نیز با تصور اینکه توسط روش پازدن ریتم نواختن خود را تحت کنترل دارد، یک تصور غلط از ریتم قطعه در ذهن خود پرورانده و بدون اطلاع از وجود این مسئله، ذهنیتی اشتباه از موسیقی مورد اجرا و ریتم آن پیدا کرده و در هنگام نواختنش این مورد بشدت نمود پیدا می کند. برای کمک به حل این مشکل می توانیم از دستگاه مترونوم استفاده کنیم. هنرجو در هنگام نواختن با پازدن و استفاده همزمان از مترونوم و هماهنگ نمودن ریتم پا با ریتم انتخاب شده برای مترونوم، می تواند ذهن خود را برای اجرای صحیح ریتم پرورش دهد و مشکلی را که در بالا به آن اشاره شد را بتدربیح حل نماید.

مترونوم دستگاه بسیار مفیدی است که استفاده از آن امروزه در دنیا، عملی بسیار معمول و جا افتاده می باشد. این دستگاه غیر از آنکه ریتم صحیح و بدون خطأ و نوسانی را به نوازنده ارائه می کند، دایره زمانی و محدوده ضربی هر یک از ریتم های مختلف از کندترین تا سریعترین را، مانند لارگو(Largo)، آداجیو(Adagio)، آلگرو(Allegro)، پرستو(Presto) وغیره را در اختیار نوازنده می گذارد. به مرور که فرد در نوازنده مهارت می یابد، در اجرای صحیح و بدون نوسان انواع ریتم ها نیز تواناتر می گردد و کم کم میتواند بحدی از توانایی برسد که حتی بدون پازدن یا استفاده از مترونوم ریتم موسیقی را بخوبی اجرا نماید و کمتر دچار اشتباهات ریتمیک شود. تمرین های ریتم خوانی قطعات بدون ساز، پا زدن و مترونوم همگی ابزارهایی هستند که کمک به نوازنده می کنند تا ذهن او به توانایی محاسبه دقیق ریتم موسیقی رسد و نباید اینگونه تصورداشت که از همان روزهای آغازین آموزش، هنرجو بدون کمک گیری از روشهایی از این دست، قادر به اجرای بی نقص ریتم موسیقی می گردد.

استفاده از آینه در هنگام تمرین بعنوان ابزاری کنترل کننده، چگونه به نوازنده کمک می کند؟

هنگامی که نوازنده از تمرین نمودن ساز رو بروی آینه بهره می جوید، در واقع مانند اینست که او از یک مری برای کنترل استیل نواختنش بهره می جوید. با استفاده از آینه که می تواند در نقاط و زوایای مختلف دید نوازنده قرار گیرد، امکان کنترل استیل اندام های بدن نوازنده برای او فراهم می گرددزیرا او لآن در بسیاری از سازها (مانند گیتار)، وقتی نوازنده مشغول تمرین کردن با ساز است، کلیه زوایا و حالات مختلف اندامهایش در دید مستقیم او نیستند و گاهی ابعاد خود ساز و همینطور نحوه دست گرفتن آن باعث می شود تا نوازنده نتواند مستقیما وضعیت سر و گردن، شانه ها، انگشتها و مچ و دستانش، کمر و یا پاهایش را ببیند و از رعایت وضعیت صحیح استیل آنها، غافل می گردد. و ثانیا، با توجه به اینکه بسیاری از نکات مختلف موسیقایی وجود دارند که در هنگام تمرین بایستی توسط نوازنده کنترل گرددند، این امکان بوجود می آید که فرد از دقت به استیل نواختنش غافل گردد. در اینجاست که اهمیت استفاده از آینه مشخص می گردد و به کمک آن می توان به بررسی زوایای کور وغیر قابل رویت مستقیم اندام ها، در هنگام نواختن پرداخت.

اصطلاحات موسیقی

موزیک : (musique) به معنای تعلیمات روحی است.

نت : (munt) الفبای مخصوص موسیقی که مرکب از هفت گام است.

موسیکال : (musical) به معنی همراه و آمیخته به موسیقی

گام : (gamme) عبارت است از هفت صورت متوالی که به طور طبیعی در فواصل معین واقع شده باشد.

تون : (ton) واحد فاصله صوتی بین دو نت متوالی را تن می گویند.

مقام یا تنالیته (tonalite): هر گاه یک قطعه موسیقی با نتهای معینی اجرا شود گویند که آهنگ دارای تنالیته است.

مدولاسیون : (modulation) تغییر دادن مقام را می گویند.

آکورد : (accord) مجموع چند صورت را که تحت قاعده معینی ترکیب شود را اکرد گویند.

نوا یا ملودی : (melodi) مایه اصلی موسیقی است.

همفون : (homophone) ملودی یا نوایی است که با ساز و آواز تنها اجرا شود.

پولیفون : (polyphone) ملودی که از چند ساز و آواز تشکیل شده باشد.

ضرب یا ریتم : (rythme) در موسیقی عبارت از توالی ضربات آهنگ است و برای موزون کردن نوای موسیقی به کار می رود.

هارمونی : (harmonie) دستورها و قواعد مدونی است که بین اصوات مختلف در یک قطعه چند صدایی توافق و هماهنگی برقرار می سازد.

آریا : (aria) قسمت اصلی و ملودیک اپرا را آریا گویند.

ارکستر فیلارمونیک: نام ارکسترهایی که وابسته به انجمن دوستداران موسیقی است.

اوورتور: بمعنی در آمد است و در موسیقی کلاسیک اوورتور یک قطعه موسیقی سازی است که در مقدمه اپرای دسته جمعی اجرا می شود.

الگرو : (allegro) قسمت های تند و سبک در موسیقی سنتونیک (الگرو) نامیده میشود.

آرانژمان : (arrangement) در موسیقی چنانچه آهنگی را برای ارکستر مشخصی نوشته باشند و به صورت دیگر تنظیم شده باشد آنرا آرانژمان گویند.

باریتون : (baryton) بم ترین صدای مرد.

تنور : (tenor) صدای مرد جوان.

کنتر آلتو : (contralto) صدای بم زن.

سونات : (sonate) فرمی از موسیقی را می گویند که توسط یک یا دو ساز اجرا شوند و شامل سه قسمت است.

سنfonی : (symphonie) فرمی است که برای یک ارکستر بزرگ تصنیف شده باشد و قواعد آن مانند سونات است

اپرا : (opera) نمایشی است که با آواز و به همراهی ارکستر اجرا می شود.

منابع

اثر راجر کیمی ین

کتاب درک و دریافت موسیقی

اثر پرویز منصوری

کتاب تئوری بنیادی موسیقی

اثر فریناندو کارولی

کتاب آموزش کامل گیتار

اثر تارپین یان

کتاب گلچین بهترین آهنگهای ایرانی و خارجی

اثر تارپین یان

کتاب آموزش گام آرپز و ریتم

کتاب گامهای گیتار کلاسیک

کتاب آموزش کامل گیتار کلاسیک

اینترنت

منتظر نظرات و پیشنهادات شما هستم.

با تشکر

یاسین رحمانی

Yasin_rahmani67@yahoo.com